

Biblické úkoly 2005

Prožívat Ježíšovu přítomnost

3

Prožívat Ježíšovu přítomnost
Biblické úkoly – 3. čtvrtletí 2005
Derek Morris

Foto: Edvard Miškej ml.

Technická redakce:

Vydalo nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o.
pro Církev adventistů sedmého dne

Vytiskly Těšínské papírny, s. r. o.

Vydání první, Praha 2005

ISBN 80-7172-554-4

ISSN 0409-3208

ÚVOD

Prožívat přítomnost Ježíše Krista, našeho Pána

Ježíš Kristus je Pánem všeho, protože vše stvořil: „Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest.“ (J 1,3) Je Pánem každého národa, kmene, jazyka i lidu. Ne všichni ho uznávají jako svého Pána, ale blíží se den, kdy před ním poklekne každé koleno a každý jazyk vyzná, že Ježíš je Pán ke slávě Boha Otce.

Když Ježíš přišel na Zem poprvé, „sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“ (Fp 2,7-8) Při svém návratu přijde jako Král králů a Pán pánů. Ukáže se v slávě a moci. „Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechna pokolení země. Tak jest, amen.“ (Zj 1,7) Tehdy ti, kteří odmítali jeho přítomnost ve svých životech, budou prchat v hrůze. Sláva Ježíšova bude pro ně jako stravující oheň. Naopak lidé, kteří ho přijali jako Pána a Spasitele, budou prožívat výbuch radosti. Budeme volat: „Hle, to je náš Bůh. V něho jsme skládali naděje a on nás spasil. Je to Hospodin, v něhož jsme skládali naděje, budeme jásat a radovat se, že nás spasil.“ (Iz 25,9) Každý jazyk v té chvíli vyzná, že Ježíš je Pán, ale pro některé to bude o několik okamžiků věčnosti pozdě. Jejich vyznání bude spíše konstatováním nepopíratelné reality než láskyplným odevzdáním celého srdce Bohu.

Bible nás vede k přijetí zdarma nabízené milosti v Kristu a k spásnému vyznání, dokud je čas. Teď je ta správná chvíle. Dnešní den je den záchrany. Ježíš Kristus byl potrestán za náš hřích. Dnes můžeme žít v jeho spravedlnosti, dokonalé spravedlnosti Hospodinově. Ta je zdarma dána hříšníkovi, který po ní touží: „Nyní však je zjevena . . . Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu: všichni zhrěšili a jsou daleko od Boží slávy; jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykopením v Kristu Ježíši.“ (Ř 3,21-24) Výstižně to vyjádřila Ellen Whiteová v Cestě ke Kristu: „Protože jsme hříšní a nesvatí, nemůžeme být dokonale poslušni svatého zákona. Nemáme vlastní spravedlnost, kterou bychom mohli obstát před požadavky zákona Božího. Kristus však pro nás připravil východisko. Žil na zemi uprostřed týchž zkoušek a pokušení, jimž musíme čelit my. Přesto žil bez hříchu. Zemřel pro nás a nyní nám nabízí, že vezme na sebe naše hříchy a dá nám svou spravedlnost. Odevzdáš-li se mu a přijmeš-li ho za svého Spasitele, budeš jeho zásluhou považován za spravedlivého, ať je tvůj život sebehříšnější. Kristův charakter stojí na místě tvého charakteru a Bůh tě přijímá tak, jako bys byl nehřešil.“ (Cesta ke Kristu 43-44; SC 62)

Přijetím Ježíšovy přítomnosti nejen vyznáváme, že on je Pánem každého národa, kmene, jazyka i lidu, ale že je přítomen ve všech aspektech našeho života. Náš křesťanský život, vedený láskou k němu, by měl zrcadlit Ježíšovu přítomnost. To se děje nejen vyznáváním, ale skutečnou vládou Kristovou v našem životě.

Toto čtvrtletí budeme hledat prožívání Ježíšovy přítomnosti. Přítomnosti v našich hodnotách, tužbách, myšlenkách a všem ostatním. Budeme přemýšlet, co znamená každý den se podřizovat jeho vládě ve vsí různorodosti našeho bytí. Nestačí přiznávat se k Ježíši jako Spasiteli, je třeba přiznat se k němu jako k Pánu. Naše víra musí zahrnovat oba aspekty. Není nic čitelnějšího než způsob našeho každodenního žití. Hledejme tedy přítomnost Ježíšovu – Pána našich životů.

Dr. Derek Morris je kazatelem sboru v Calimese v Kalifornii a hostující profesor homiletiky na Southern Adventist University.

NÁŠ PÁN A SPASITEL JEŽÍŠ KRISTUS

**Biblické texty na tento týden: Ř 3,9-26; L 1,26-38; J 1,1-18;
Sk 9,1-19**

Verš k zapamatování

„Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“ (L 2,10-11)

Myšlenka týdne

Nový zákon nás vede k přijetí Ježíše Krista jako Pána a Spasitele.

SPASITEL A PÁN.

Mnozí křesťané hledají Spasitele „bez závazků“. Chtějí svobodu bez odpovědnosti. Hlásí se ke křesťanství, ale Spasitele si vytvářejí sami. Anděl vyzval Josefa, aby dítě nazval „Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříčů“ (Mt 1,21), současně ale pastýřům zvěstoval, že „dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově“ (L 2,11).

Více novozákonních pasáží mluví o Ježíši jako Pánu než Spasiteli. Není možné přijmout ho jako Spasitele a odmítnout jako Pána. Petr mluví o „království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista“ (2 Pt 1,11) a Pavel nás nabádá, abychom hleděli na „Spasitele, Pána Ježíše Krista“ (Fp 3,20). V následujících sedmi dnech budeme hledat smysl a důsledky otázky: „Přijal jsi Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele?“

POTŘEBA SPASITELE (Ř 3,9-26)

Apoštol Pavel varuje občany Říma, že „Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu“ (Ř 1,18). Vzepření se Boží vůli a jeho slovu není bez následků. „Mzdou hříchu je smrt.“ (Ř 6,23)

Přečtěte si Ř 3,9-26. Co Pavel zdůrazňuje? (Pokud čtete epištolu Římanům poprvé, zkuste začít od 1,1, abyste pochopili celou argumentaci.)

Také se srovnáváte s druhými, abyste vypadali lépe? Ukazujeme na druhé, kteří se nám zdají horší než my, a zapomínáme, že i my jsme odsouzeni. Sebeospravedlňování je projevem zla v nás. Pavel nám ale nedává prostor k výmluvám. Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy. My všichni jsme odsouzeni před svatým Hospodinem. To je realita. Stačí se rozhlédnout kolem sebe a nemusíme se přít o existenci zla.

Jaké důkazy hříchu v člověku vidíte v sobě a kolem sebe? Jak bedlivě jste museli pátrat?

Není pochyb. Hřích a zlo, které vytváří, jsou všude kolem nás. A v nás. Nemusíme přitom ukazovat na druhé, hřích je uvnitř nás samotných. K tomu Pavel směřuje. Před Bohem není výmluv, všichni jsme na tom zle.

Zpytujte vlastní život. Co vás táhne k Bohu? Když pohlédneme do vlastního nitra, zjistíme, že uvnitř není naděje. Naděje přichází pouze od milostivého a odpouštějícího Boha. Proč?

Přehled dne: 1) Hříšnost člověka
2) Neschopnost lidí zachránit se sami

NEJVĚTŠÍ DAR NEBES (L 1,26-38; J 1,1-18)

V neděli jsme došli k závěru, že bez nebeského zásahu bychom jako lidské bytosti zůstali bez naděje. Dobrou zprávou je, že Bůh zasáhl v náš prospěch skrze Ježíše Krista. Vyznavači světových náboženství uznávají, že Ježíš byl svatý prorok a veliký učitel, avšak pouze křesťané si uvědomují skutečný význam jeho vtělení.

Jaké poselství přinesl anděl Gabriel Marii ohledně totožnosti jejího dítěte? L 1,26-35

Novozákonní pisatelé zřetelně a bez rozpaků popisují početí Ježíše Krista jako nadpřirozené. „Anděl jí odpověděl: ‚Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží.‘“ (L 1,35) Narodil se lidské matce, ale otcem mu byl pouze Bůh. Syn Boží a Syn člověka.

Rozvažujte nad prologem evangelia apoštola Jana. Co důležitého vypovídá o Ježíši Kristu? J 1,1-18

Ježíš je víc než jen svatý prorok. Ježíš je víc než velký učitel. On je slovem, které se stalo tělem. On je slyšitelný projev Božích myšlenek. Jedno s Otcem od věčnosti, milovaný Syn, který se stal člověkem – Ježíšem Nazaretským. On je Immanuel – Bůh s námi. Nebyl s námi pouze jako hřmění a blesky na vrcholu Sinaje, byl jako jeden z nás. Úžasná cesta za člověkem toho, který „byl na počátku s Bohem“!

Říká se, že výjimečné situace žádají výjimečné prostředky. Jak se projevuje závažnost hříchu, když se kvůli němu stal Boží Syn člověkem a zemřel na kříži? Bůh, který podstoupil pro nás smrt kříže, dokáže přemoci jakékoli osobní krize, kterými právě procházíme. Rozjímejte o tom.

Přehled dne: 1) Ježíš – Zachránce lidí
2) Od narození je Boží Syn

HOSPODINŮV DOKONALÝ PLÁN (IZ 53,3-7)

Když Ježíš sestoupil k Jordánu a žádal, aby byl pokřtěn, Jan Křtitel zvolal: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa.“ (J 1,29). Stručně, ale výstižně Jan vyjádřil podstatu Božího dokonalého plánu záchrany lidského pokolení. Ježíš Kristus je beránek Boží.

Pročtete následující biblické pasáže. Jak pomáhají objasnit Hospodinův dokonalý plán spásy?

Gn 22,6-14 _____

Iz 53,4-7 _____

Zj 5,1-14 _____

Všichni jsme sešli z cesty. Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy. Mzdou hříchu je smrt. Všichni zasluhují smrt, ale Ježíš Kristus, Boží Syn, se vědomě rozhodl vytrpět náš trest. „Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestán snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“ (Iz 53,5)

Když Ježíš umíral na kříži, nabízel svůj život jako obětní beránek Hospodinův. Naplňoval Boží vůli do posledního detailu. „Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem.“ (1 K 15,3) „Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“ (2 K 5,21)

„S Kristem bylo naloženo, jak my zasloužíme, a to proto, aby s námi mohlo být naloženo, jak on zaslouží. Byl odsouzen za naše hříchy, na nichž neměl podíl, a to proto, abychom mohli být očištěni jeho spravedlností, na níž jsme se nepodíleli. Podstoupil smrt, jež měla být naší smrtí, abychom mohli přijmout život, který byl jeho. ‚Jeho jizvami jsme uzdraveni.‘ (Iz 53,5)“ (TV 13; DA 25)

Přečtete si nahlas uvedený známý citát. Zkuste si místo „my“ dosadit „já“. Pomáhá vám to lépe si uvědomit, co pro vás Kristus udělal?

Přehled dne: 1) Ježíš – beránek Boží
2) Ježíš – můj Spasitel

ODPOVĚĎ NA BOŽÍ MILOST (1 K 1,18-31)

Milosrdný nebeský Otec udělal vše pro záchranu každého. My, kteří jsme byli mrtvi ve svých hříších, ožíváme v Ježíši Kristu. Apoštol Pavel shrnul evangelium takto: „Vznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.“ (Ř 10,9) Když se žalářník ve Filipech ptal Pavla a Sílase, co má dělat, aby byl spasen, odvětili jednoduše: „Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě.“ (Sk 16,31) Spasení je přístupné pro každého, kdo přijímá dokonalý Boží plán. Pokud uvěříme v Ježíše Krista, našeho Pána, budeme zachráněni.

Ne každý je k tomu svolný. Někteří lidé vidí příběh o kříži a krvi jako podivný pozůstatek barbarské minulosti lidstva. Jiní spoléhají na svou moudrost raději než na moudrost Boží.

Jak Pavel popisuje různorodé reakce na evangelium? 1 K 1,18-31 Jaké podoby mají dnes?

Pro některé současníky apoštola Pavla byla Ježíšova smrt na kříži skandál, kámen úrazu. Jak může člověk, popravený jako kriminálník, být Mesiášem? Jiní měli zvěst o kříži za bludy choré mysli. Jak by mohla smrt jediného člověka být rozhodující pro celé lidstvo? Všichni odmítli Boží plán záchrany. Jedni proto, že neodpovídal jejich náboženským představám, jiní ho viděli jako nedostatečně logický, „vědecký“. Přesto se našli lidé, kteří přijali evangelium s radostí. Přijali Ježíšovu smrt za své hříchy jako Boží moc a moudrost. I přes odpor vůči křesťanské zvěsti Pavel prohlásil: „Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří.“ (Ř 1,16)

Jak jste reagovali na Kristův příběh vy? Vzpomínejte na první setkání s ním a vaši reakci. Co vás přimělo přijmout spasení? Nebo stále hledáte výmluvy?

Přehled dne: 1) Víra v Ježíše je spása
2) Různé lidské reakce na Ježíše Krista

VYZNAT JEŽÍŠE KRISTA JAKO PÁNA (SK 9,1-19)

Apoštol Jan smutně konstatuje, že Ježíš „přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali“ (J 1,11). Ježíš nebyl Mesiášem podle představ většiny, a proto mnozí odmítli Boží záměr záchrany. Jan ale také zaznamenává radostnější skutečnost: „Těm pak, kteří ho přijali a věřili v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ (J 1,12) Mnozí při čtení těchto veršů nepochopili jejich podstatu. Přijetím Božího spasení nejen vyznávám, že Ježíš je můj zachránce, ale také že je můj Pán.

Pročtěte si příběh Pavlova obrácení a jeho setkání s Ananiášem ve Sk 9,1-19. Jaké důsledky bude mít pro váš život, pokud Ježíše Nazaretského přijmete jako Pána a Spasitele?

Když si Saul uvědomil, že před ním stojí vzkříšený Ježíš, neřekl: „Pane, čemu mám věřit?“ ani „Pane, co mám říkat?“, ale „Pane, co mám činit?“. Saul nazval Krista „Pane“ a dal tím najevo, že uznává jeho autoritu. Když Pán řekl „Vstaň a jdi“, Saul vstal a šel. Podobně i Ananiáš; nejprve argumentuje a je mu zatěžko Kristovu vůli přijmout, ale když slyší pokyn „Jdi!“, jde.

Poselství je zřetelné. Přijetím Krista jako Pána, přijímáme i jeho absolutní pravomoc v našich životech.

Jaká tvrdá slova slyší od Krista ti, kteří vyznávají svoji víru pouze rty, a ne životem? L 6,46-49

Pokud přijmeme Ježíše Krista jako Pána a Spasitele a budeme mu naslouchat, budou naše životy radikálně změněny.

Kdyby se vám náhle zjevil Kristus jako Pavlovi a vy jste řekli: „Pane, co chceš, abych činil?“, co myslíte, že by vám odpověděl? Proč?

Přehled dne: 1) Mnohými nepřijatý Mesiáš
2) Obrácení Pavla
3) Nebezpečí povrchní víry

DOPORUČENÉ STUDIUM

Přečtěte si Druhou epištolu Petrovu. Zaměřte se na časté pojmenování Ježíše jako Pána. List začíná oslovením Ježíše Krista jako Spasitele a Pána.

Přemýšlejte o postavách z biblických příběhů, které zápasily s přijetím Ježíše jako Pána a Spasitele. Např.:

- Nikodém (J 3,1-21; 7,50-53; 19,39-42)
- Bohatý mladý zákoník (Mt 19,16-26)
- Zacheus (L 19,1-10)
- Tomáš (J 20,19-29)

Co bylo příčinou jejich zápasů? Mají jejich příběhy styčné plochy?

Diskusní otázky:

- 1) **Jak se můžeme jako jedinci povzbudit v přijetí Kristova panství ve všech oblastech našeho života a nesklouznout přitom k legalismu a odsuzování? Jak se vyhnout nebezpečí zákonictví při podřizování se Kristově vládě? Proč je jedinou cestou přijetí spasení pouhou vírou?**
- 2) **Jak byste povzbudili přítele, který chce prožít spasení, ale bojí se předat vládu nad svým životem plně Kristu?**
- 3) **Ať každý ve třídě odpoví na otázku: „Co je evangelium?“ V čem se odpovědi liší a v čem jsou si podobné?**

Tento týden se modlíme za sdružení Banat v Rumunské unii.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠICH HODNOTÁCH

**Biblické texty na tento týden: Ex 19,5; Ř 3,24; Ef 1,7;
Gn 2,24; Jb 1,1-5**

Verš k zapamatování

„Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.“ Mt 6,33

Myšlenka týdne

Ježíš Kristus nechce být první mezi rovnými v našem životě. Chce být jediným a jedinečným.

RADIKÁLNÍ JEŽÍŠŮV NÁROK.

Ježíš žádá první místo v našem životě. Každému, kdo chce být jeho učedníkem, adresuje slova: „Kdo přichází ke mně a nedovede se zřítci svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým učedníkem.“ (L 14,26)

Je zřetelné, že tento výrok nemůžeme brát doslova. Pokud nás Ježíš vyzývá, abychom milovali své nepřátele (Mt 5,44), je samozřejmostí, že budeme milovat ty, kteří jsou nám nejbližší – rodinu. Ježíš nechce, abychom nenáviděli příbuzné, ale pomocí nadneseného, ale mocného obrazu žádá nejvyšší místo v našem životě. Chce být nejvyšší prioritou. Chce naši nejsilnější oddanost. On je náš Stvořitel, ale i Vykupitel, který za nás prolil vlastní krev (1 Pt 1,18-19), a proto mu dlužíme vše. Žádá po nás, abychom svůj dluh uznali tím, že mu dáme první místo v našem životě. Stačilo by snad něco menšího?

Neděle 3. července

HOSPODINOVA JE VEŠKERÁ ZEMĚ (Ž 24,1)

Přečtěte si následující verše. Jak osvětlují velikost Ježíšova nároku na náš život?

Gn 1,1 _____

Ex 19,5 _____

Iz 45,18 _____

Ž 24,1 _____

Ž 50,10-11 _____

Ko 1,16 _____

Priorita, kterou dáváme v životě Hospodinu, závisí na uvědomění si, kým jsme a kým je On. Prezident jedné země nemá právo určovat zákony země jiné. Český prezident nemůže tvořit legislativu Polska. Hospodin, jako náš Stvořitel, je svrchovaným vládcem celého vesmíru. Nezáleží na tom, jestli jeho vládu uznáváme, jeho pravomoc nad námi platí. Nám byla svěřena správcovská odpovědnost za Zemi, ale vše co máme, stvořil On.

Tato teze je klíčová, protože Bůh nás nenutí využívat dary, které nám svěřil. Jsme volní a sami si určujeme hodnoty vlastního života. Můžeme jeho vládu uzнат, nejen slovně, ale i hodnotami, podle kterých se řídíme, nebo si můžeme jít vlastní cestou, ale musíme být připraveni čelit důsledkům svého rozhodnutí.

Jste nadaní v hudbě? Máte hodně peněz? Dokážete dobře mluvit a přesvědčovat? Pracujete manuálně? Bez ohledu na vaše konkrétní dary, přemýšlejte o tom, jak ve všem závisíme na Bohu. Dokážete díky tomu lépe srovnat svůj žebříček hodnot? Co je třeba změnit, aby Ježíš byl prvním ve vašem životě?

Přehled dne: 1) Hospodinu Stvořiteli patří vše
2) Hospodinu Stvořiteli patříme my

BŮH VYKUPITEL (IZ 44,22)

„Zaženu tvou nevěru jak mračno a jako oblak tvé hříchy. Navrať se ke mně, já tě vykoupím.“ Iz 44,22

Včera jsme na Hospodinův nárok na člověka hleděli z perspektivy jeho stvořitelské role. Je vlastně naším pánem, majitelem. Taková skutečnost však může, ale nemusí být dostatečným argumentem pro padlého člověka, aby se rozhodl ke službě Bohu. Možná budeme vůči Bohu cítit závazek, tak jako v práci cítíme závazek pracovat poctivě pro firmu, kde jsme zaměstnáni. Bůh však touží získat nejen naši odpovědnost, ale také naše srdce. Proto nás nejen stvořil, ale i vykoupil.

Srovnejte dvě situace z vašeho života, kdy jste udělali něco z povinnosti a něco z lásky. Pomáhá vám tento kontrast vidět jinak Boží vztah k nám?

Bible nazývá Boha nejen Stvořitelem, ale i Vykupitelem. Nejedna verš přisuzuje Ježíšovi roli našeho Spasitele, toho, kdo nás zachránil. Ve vykopení tkví smysl smrti na kříži.

Přečtěte si Ř 3,24; Tt 2,14; 1 Pt 1,18-19 a Ga 3,13. Pomáhají vám tyto verše v rozhodnutí pro Hospodina a službu jemu?

Slovo „vykoupit“ nebo „vykopení“ má v Novém i Starém zákoně význam „složit výkupné“ či „osvobodit“. Tato slova částečně odhalují význam Ježíšova činu. On je nejen tím, kdo nás stvořil, ale i tím, kdo nás osvobodil, zachránil, vykoupil. Vyvedl nás z otroctví hříchu a zbavil nás i jeho veškerých nároků (viz Ř 6,23). Když prožijeme vykopení a osvobození na vlastní kůži, pomůže nám to k tomu, abychom nechali Hospodina uspořádat naše životní hodnoty.

Přehled dne: 1) Hospodin Vykupitel
2) Význam vykopení

PŘÍKLAD NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA (J 17,8)

Nejvyšší prioritou Ježíšova života bylo rozpoznat Otcovu vůli a činit ji.

Vyhleďte si následující biblické verše. O čem mluví? Jaké je jejich společné téma? Co vypovídají o Kristu a jaký příklad poslušnosti v něm máme?

J 4,34 _____

J 6,38 _____

L 22,42 _____

Fp 2,8 _____

Žd 10,9 _____

J 17,8 _____

„Kristovo sebezapření bylo tak veliké, že nic neplánoval bez Boha. Přijal záměr, který s ním Bůh měl, a uskutečňoval to, co mu Otec den za dnem zjevoval. Stejně bychom se měli Boha držet i my a plnit ve svém životě jeho vůli.“ (TV 129; DA 208) Ježíšovo absolutní vzdání se kontroly nad svými činy i slovy je nám mocným příkladem.

Znovu si přečtete texty z první otázky. Ujasněte si jejich ústřední význam a ptejte se po jejich poselství pro vás samé. Jak můžete lépe směřovat k ideálu ztělesněnému v životě Ježíše Krista?

Přehled dne: 1) Kristus a Otcova vůle
2) My a Otcova vůle

PRVNÍ NA PROGRAMU (L 6,46)

Jak se ptá Ježíš posluchačů na konci kázání na poli? L 6,46. Jak by se změnil váš život, kdybyste vše dělali podle Ježíšových pravidel?

Nejpřesvědčivějším projevem naší odevzdanosti Kristu je poslušnost. Jeho plány se stávají našimi plány. Odpovědí lásky na jeho milost je odevzdání každého aspektu života jemu. Je třeba obávat se pasti, která spočívá v tom, že nazýváme Krista Pánem, ale nepodrobíme se jeho vládě. Náhle se může stát, že si program tvoříme vlastně sami. Nežádáme Hospodina, aby vytvářel naše plány, ale aby žehnal plánům, které jsme sami vymysleli. Ellen Whiteová mluví o opačném přístupu těch, kdo odevzdávají svůj život Kristu: „Předlož mu všechny své plány, aby svou prozřetelností určil, které se mají uskutečnit a které nikoli. Tak vkládej každý den svůj život do rukou Božích a tvůj život se bude stále více a více utvářet podle života Kristova.“ (Cesta ke Kristu 48; SC 70)

Zvažujte příběhy následujících biblických postav. Jak Boží plány kolidovaly s jejich vlastními?

Gn 2,11-15

Jr 1,4-10

2 Tm 4,10

Mt 19,16-22

Mnohý z nás se může najít v uvedených příbězích. Některé končí dobře, některé špatně. Proč? V čem je rozdíl?

Přehled dne: 1) Ježíšovo místo v našem životě
2) Ježíš a naše plány

JAK MILE OTEVŘEME OČI (MK 1,35; Ž 5,1-3)

Ježíš Kristus hledal Hospodina okamžitě po probuzení. Marek píše: „Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil.“ (Mk 1,35) „Ráno ho často zastihlo na odlehlém místě při rozjímání, modlitbě nebo četbě Písma. Potom se vracel domů ke svým povinnostem a znovu se s příkladnou trpělivostí pouštěl do práce.“ (TV 54; DA 90)

Zachovat Ježíšův zvyk je rozumné. Je důležité, aby Hospodin byl naší prioritou v každé chvíli (viz Ž 16,8), ale zároveň je třeba věnovat zvláštní čas modlitbě. David se modlil ráno, v poledne i večer (viz Ž 55,17). Stejně i Daniel (viz Da 6,10).

Přečtěte si žalmistovu modlitbu v Ž 5,1-3. Proč je ráno nejhodnější chvílí pro hledání Hospodina? Co činí ranní chvíle zvláště vhodnými pro duchovní zamyšlení?

Většina křesťanů by souhlasila, že je důležité, aby jejich první myšlenka každého dne byla věnována Bohu. Mnozí ale mají problémy s uvedením do praxe. Noční aktivity nebo ranní povinnosti snadno zahlší tuto vzácnou chvíli. Důsledkem toho je, že Hospodina hledáme, když je nám úzko. Naše setkávání s Bohem by však mělo být naší každodenní zkušeností. Mnozí ochromují svůj spirituální život, protože jim chybí doba strávená modlitbou a rozjímáním nad Biblí. Vynechání snídaně může znamenat nedostatek zásob tělesné energie, podobně vynechání ranní modlitby může způsobit nedostatek zásob energie duchovní (viz 1 Pt 5,8).

Co narušuje ranní modlitební život? Co vám brání právě teď učinit rozhodnutí věnovat první okamžiky dne Bohu?

Přehled dne: 1) Ranní modlitební život Ježíšův a Davidův
2) Překážky ranní modlitby

DOPORUČENÉ STUDIUM

Přemýšlejte o lidech z Bible, kteří Bohu vyhradili první místo ve svých životech. Uvažujte např. nad životem Marie, matky Ježíše. Čtěte L 1,26-38. Všimněte si její reakce.

Poznámka: Podrobit se autoritě druhého není v 21. století populární představa. Lidé chtějí být pány svých osudů. Chtějí mít oteře v rukou. Křesťané však mají odlišný názor. Podřídit se máme totiž milujícímu Spasiteli, který zemřel, aby nás vykoupil. Pod jeho vládou je svoboda, ne služba. My jsme synové a dcery, ne otroci či služebníci.

Diskusní otázky:

- 1) **Jak lze prakticky následovat Ježíše, který si „nedělal plány“, ale nechal Otce, aby naplánoval jeho den? Zkuste naznačit praktické kroky, jak tuto myšlenku realizovat.**
- 2) **Podívejte se na dvě závažné oblasti vašeho života – rodinu a peníze. Jak prakticky uznat Ježíšovu vládu v nich?**
- 3) **Vyhledejte co nejvíce biblických textů, které mluví o Kristu jako oběti za naše hříchy. Poté shrňte v několika větách jejich obsah. Ve třídě tyto věty přečtete. Jak vás motivují ke službě Bohu a odevzdání se jemu? Může být něco silnější motivací?**

Tento týden se modlíme za setkání Generální konference v St. Louis.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠICH MYŠLENKÁCH

**Biblické texty na tento týden: 1 K 2,16; Ko 3,1-2; Ef 6,10-18;
2 K 10,3-5; Ř 12,1-2**

Verš k zapamatování

„Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem.“ (Ko 3,1-2)

Myšlenka týdne

Pán Ježíš Kristus chce obnovit naši mysl a chce být pánem našeho duševního života. Naše myšlenky by měly být podrobeny jeho vůli.

MENTÁLNÍ BITVA.

Mnozí čerstvě obrácení křesťané se mylně domnívají, že duchovní bitvu už mají za sebou. Ve skutečnosti pravá bitva teprve začíná. Ježíšův život naznačuje, že křest je impulzem pro zvýšení intenzity ďáblových útoků. Bitva se odehrává v naší mysli! Satan útočí v první řadě na naši paměť: láká nás na staré zapomenuté cestičky. Ježíš Kristus však vede do budoucího věku, k proměně „obnovou své mysli“ (Ř 12,2). Řecké sloveso „obnovovat“ má stejný základ jako slovo, které mluví o Ježíšově „proměnění“ na hoře v Mk 9,2. Ježíš chce, abychom obnovili svou mysl a jeho sláva mohla prozářovat skrze nás.

SÍLA MYŠLENÍ (MT 5,27-30)

Přečtěte si následující verše: Ex 20,17; 1 K 2,16; Mt 5,8; 1 Pa 28,9. Co mají společného?

Bible často mluví o lidských činech a slovech. To je pochopitelné, protože slova i činy mají mocný vliv na nás i na druhé. Zároveň však mluví o tom, že Bůh má zájem i o naše myšlení. Proč? Pokud své myšlenky nerealizujeme, v čem je problém? Proč by se o ně Bůh měl zajímat? Myšlenkou snad druhým neublížíme, ne? Myšlenky jsou přece osobní a soukromé, a pokud je nevyjadřujeme, neměl by v nich být problém. Je to tak?

Proč záleží na tom, co si myslíme, i když podle toho nejednáme? Je vůbec možné podle myšlenek nejednat? A pokud se myšlenkami neřídíme, proč záleží na tom, co si myslíme? (Viz Gn 6,5; Př 4,23; Mt 5,27-30.)

Naše myšlenky jsou základem našich činů i slov. Každý zlý čin, každé zlé slovo, každý hřích začal jako myšlenka. Všechny ideologie začínaly jako myšlenky, které se posléze proměnily v slova a činy, nesoucí utrpení mnohým. Kdo dokáže rozpoznat, které ideje zůstanou idejemi a které se změní v děsivé činy? Proto je nutné myšlenky ovládnout dříve, než se změní v něco bolestivého a ničivého.

Vyzkoušejte tento děsivý pokus: Představte si, že vaše myšlenky se náhle změňí ve film, promítaný na veřejně přístupné plátno. Co by ostatní viděli? Co to napovídá o změnách, kterými vaše myšlení musí projít?

Přehled dne: 1) Boží zájem o naše myšlení
2) Vztah myšlenek k činům

PODŘÍDIT KAŽDOU MYŠLENKU (2 K 10,3-5)

Rozjímejte nad Pavlovými slovy v 2 K 10,3-5. Přečtěte je v různých překladech a poté odpovězte:

- 1) V jaké bitvě podle Pavla bojujeme?
- 2) Co to znamená bojovat v duchovní bitvě?
- 3) Jaké jsou zbraně „těla“ (řecky doslova „masa“), které křesťané nepoužívají? (Viz J 18,36.) Jaké zbraně máme používat? (Viz Ef 6,10-18.)
- 4) Jaké věci se „v pýše pozvedají“ proti Bohu?

Přehled dne: 1) Duchovní bitva
2) Správné a špatné zbraně

HLEDEJTE TO, CO JE NAD VÁMI (KO 3,1-2)

I člověk, který již přijal Ježíše Krista jako Pána a Spasitele, může podlehnout vábení mnoha pozemských lákadel. Snadno se zahlušíme věcmi druhotné důležitosti a zapomeneme hledat to, co je nad námi. Vždyť své životy žijeme na Zemi, a jsme obklopeni každodenními pozemskými starostmi. Vše, co doprovází náš život, přece není špatné (Gn 1,31). Důležité je naučit se rozlišovat mezi dobrým a špatným.

Z jakého důvodu máme podle Pavla hledat to, co je nad námi? (Ko 3,1-2)

Zkusme se na studovaný oddíl z listu Koloským podívat blíže. Protože jsme byli „vzkříšení s Kristem“ (Ko 2,12; viz též Ř 6,4), zemřeli jsme svému já (Ko 3,3) a máme v něm nový život, mělo by naše myšlení směřovat k věcem, které jsou nad námi, v protikladu k věcem pozemským – k věcem, které jsme hledali, než nás Kristus nalezl. Nyní, když Ježíš za nás zemřel (Ř 5,6), zaplatil za naše hříchy (Iz 53,6), přikryl nás svou spravedlností (Ř 4,4-8) a přimlouvá se za nás v nebi (Žd 9,24), máme spočívat v něm a ve vykoupení, které pro nás vydobyl (1 K 1,30).

Ježíš Kristus, náš Pán a Spasitel, sedí na pravici Božího trůnu. Buďme vždy zaměřeni na našeho Velekněze, který je v nebesích a koná přímělnou službu v náš prospěch.

„Zaměřte své myšlenky na Spasitele. Opusťte shon světa a posadte se do Kristova stínu. Mimo každodenní zmatek a nepokoj se vaše síly obnoví.“ (Ellen Whiteová, In Heavenly Places, s. 62)

Věnujte dostatečnou dobu přemýšlení o plánu spasení. Přemýšlejte o Kristově vtělení, jeho zástupné smrti, jeho službě v nebeské svatyni. Jak tyto činy zjevují Boží charakter? Jakou naději skýtají? Přemýšlejte o zaslíbeních, která z nich vyplývají. Představte si, že by vaše mysl byla podobně zaměřena každý den. Jak by se změnil váš život?

Přehled dne: 1) Přemýšlení o nebeských věcech
2) Plán spasení v našem myšlení

ZÍSKAT POSVĚCENOU PŘEDSTAVIVOST (Ř 12,1-2)

Přečtěte si Ř 12,1-2. S ohledem na téma tohoto týdne, co myslíte, že se zde Pavel snaží vyjádřit?

Jeden z nejvzácnějších Hospodinových darů člověku je představitivost. Naneštěstí byl tento dar porušen hříšnými myšlenkami a touhami. Je třeba, aby byl posvěcen. Pozornost, kterou Bible věnuje našemu duševnímu životu, dává záruku, že existuje síla, která dokáže myšlenky a představy ovládnout.

Jak se tato obnova děje? Srov. Ř 12,1-2 a Tt 3,5.

Tyto dva biblické texty obsahují stejné slovo, které se nikde jinde v NZ nevyskytuje – „obnovení“. Radikální proměna naší mysli, o které mluví Ř 12,2, se může odehrát jedině v moci Ducha svatého. Ten promění věřící, kteří se mu odevzdali. Bůh pracuje v každém člověku a jeho mysli, ale pouze do té míry, do jaké mu to člověk dovolí. Odevzdání může být bolestný proces. Každý z nás může potvrdit, jak snadno mysl odběhne k pozemským zlým věcem. Doslovný překlad slovesa „hleďte“ ve včerejší pasáži (Ko 3,2) zní „stále přemýšlejte o“. To částečně koresponduje s Pavlovou výzvou „stále se modlete“ (2 Te 1,11), protože není lepšího prostředku k povznesení mysli než modlitba.

Jak používáte svou představitivost? Podporuje, nebo ničí váš duchovní život? Jak se více otevřít procesu „obnovení“ mysli, který nám Hospodin zaslubuje?

Přehled dne: 1) Představitivost – veliký dar
2) Obnova představitivosti skrze Boží moc

VLIVY (FM 4,8)

Před nedávnem byly celé Spojené státy zděšeny strašlivým případem. Opilý, špinavý bezdomovec vyspával „opici“ na lavičce v parku. Tři mladíci dostali při pohledu na něj šílený nápad. Přinesli kanystr benzínu, chudáka polili a zapálili. Jeho smrt byla strašná. Když byli mladíci zatčeni a vyslýcháni, odpověděl jeden z nich na otázku po motivu: „Nedávno jsme něco podobného viděli v televizi.“

Přemýšlejte o popsaném případě. Je jistě extrémní, ale jaký důležitý princip ilustruje?

Tento týden jsme se dozvěděli, že Bůh má o náš duševní život zájem a že ho touží proměnit k lepšímu. Slíbil nám moc, která dokáže tuto proměnu zajistit. Proměna ale neproběhne jen tak lusknutím nadpřirozených prstů. Nestačí pronést modlitbu: „Pane, změň mé myšlenky“, a hned budou naše srdce i mozek čisté. Bylo by to pěkné, ale nefunguje to. I my máme v procesu svou úlohu. Do velké míry platí, že co si do hlavy vložíme, to v ní bude. Čím častěji budeme číst o Ježíši a dobrých věcech, tím častěji budou naše myšlenky svaté a dobré. Čím častěji budeme přemýšlet o pozemských zlých věcech, tím víc bude naše myšlení nakaženo. Je to prosté.

Jakým způsobem vyjadřuje Fp 4,8 jádro úkolu tohoto týdne? Napište na papír vlastnosti z tohoto verše (pravdivý, čestný, spravedlivý, čistý atd.) a do sloupce pod ně věci, které tato slova charakterizují (srovnejte své odpovědi ve třídě). Jednáte podle Pavlova varování?

Je ovládnutí myšlenek problém? Je pro vás těžké přemýšlet o nebeských věcech a myšlenky vám bloudí spíše k těm pozemským? Odpověď na váš problém najdete v tom, co sledujete a čtete. Jen vy můžete vykonat nápravu. Proč nevytřídit právě teď věci, kterými se zabýváte? Jinak není možné dosáhnout vítězství.

Přehled dne: 1) Vlivy okolí
2) Filtr okolních podnětů

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Apoštol se snažil poučit věřící, jak je důležité chránit mysl, aby se nezabývala nedovolenými náměty nebo nepromarnila svou sílu hloubáním o nicotnostech. Ti, kdož nechtějí padnout za oběť satanovým nástrahám, musejí dobře sřežit vchod do své duše; musejí se vyhýbat všemu, co vyvolává nečisté myšlenky, ať je to čtení, dívání nebo poslouchání.“ (SA 339; AA 518)

„Cvičení srdce, ovládnutí mysli v síle Ducha svatého nám dá moc i nad našimi slovy. To je pravá moudrost, která nám dá tichou mysl, spokojenost a pokoj. Přemýšlení o bohatství Boží milosti nám bude přinášet radost.“ (Ellen Whiteová, Mind, Character and Personality, sv. 2, s. 656)

„Ti, kdo mají moudrost Boží, se v očích hříšného poznání tohoto světa stávají blázny. Musí zavřít oči, aby neviděli a nepřijali žádné zlo. Musí si zakrýt uši, jinak se neubrání prúniku zla, které znečistí jejich myšlenky i činy. Musí strážit svůj jazyk, jinak se proviní svými slovy a faleš bude v jejich ústech.“ (Ellen Whiteová, Adventist Home, s. 404)

Diskusní otázky:

- 1) Přemýšlejte o svém domově. Jaké věci v něm problematizují vaši snahu o udržení čistoty myšlení?**
- 2) Jakou zásadní roli hrají v boji o ovládnutí myšlení čtení Bible a modlitba?**
- 3) Jak můžete jako sbor pomoci dalším členům, zejména mladším, vyvarovat se negativních vlivů na jejich myšlení?**
- 4) Přečtěte si Ef 6,10-18. Jaký recept nabízí tato biblická pasáž na vítězství v boji o myšlení?**

Tento týden se modlíme za Severofrancouzské sdružení.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠICH PŘÁNÍCH

**Biblické texty na tento týden: Gn 1.2; Ř 1,3; 6,1-7; 8,3;
2 K 5,17; 1 Tm 3,16; Fp 2,8; Ko 2,12-13; 1 Pt 1,13-16; 1 J 2,1**

Verš k zapamatování

„Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích.“ Ř 8,3

Myšlenka týdne

Bůh stvořil člověka se schopností toužit po naplnění. Křesťané však musí svá přání a touhy udržet pod Boží kontrolou.

ŘÍDIT SVÁ PŘÁNÍ BOŽÍ VŮLÍ.

Apoštol Pavel napsal, že v posledních dnech budou lidé „mít raději rozkoš než Boha“. (2 Tm 3,4) V zásadě výstižný popis dnešní doby! Smysl života většiny lidí žijících v západní společnosti je: uspokojit své potřeby! Křesťanské hodnoty jsou pro ně přežití, nesmyslné a zastaralé. Morální zábrany jsou odkládány stranou, protože neexistují morální normy. Základní pravidlo zní: Pokud toužíš po něčem, co neubližuje druhým, není důvod proč to nedělat.

Naopak lidé žijící s Kristem řídí svá přání a své touhy podle jeho přání. Ježíš prohlásil: „...neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal.“ (J 6,38) Ježíš vytvořil dokonalý příklad pokory v modlitbě: „Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.““ (Mk 14,36). To by mělo být i naším krédem. Naše přání a touhy se musí podřít Bohu.

TĚLO A DUCH (Ř 8,3)

Křesťanská víra vznikla a šířila se v prostředí řecké kultury a filozofie. Řecká říše již neexistovala a Středozeří dominoval Řím (Da 2), přesto řecký vliv v kultuře a myšlení přetrvával. Řekové mimo jiné měli za to, že tělo je podřadné kvality a že lidské touhy a přání jsou zlé. Cílem lidského bytí bylo překonat všechno tělesné. Jeden z filozofů učil, že původní lidství bylo duchovní, ale „pádem“ bylo uvězněno v těle. Duchovní a morální vývoj jedince směřoval zpět k původnímu duchovnímu stavu.

Bible tuto představu nesdílěla. Podle biblických pisatelů tělo samo o sobě není zlé.

Jaký je nejvýraznější příklad biblického postoje týkajícího se těla? Ř 8,3; 1 Tm 3,16; Fp 2,8; Ř 1,3; Ga 4,4

Ve své dnešní podobě je lidské tělo ovlivněno hříchem, ale jeho původní stav byl bezhříšný. Vždyť i Ježíš Kristus se narodil v těle jako my. Co si tedy počít s novozákonnými pasážemi, zvláště v Pavlových epistolách, které proti sobě staví tělo a ducha? (Viz Ř 8,4-5; Ga 5,24-25; 6,8.)

Základní idea netrvá, že by tělo bylo samo o sobě špatné. To potvrzuje skutečnost Ježíšovy inkarnace. Pavel spíše mluví o ovládnutí těla, podřízení jeho tužeb Bohu. Ef 2,3 nám to osvětlí: „I my všichni jsme k nim kdysi patřili; žili jsme sklonům svého těla, dali jsme se vést svými sobeckými zájmy, a tím jsme nutně propadli Božímu soudu tak jako ostatní.“ Pavel mluví o tom, aby tělesné věci nedominovaly křesťanovu životu. Ten dokáže své pocity bouře a chtíč ovládat, protože žije v „duchu“, tj. ve víře a podřízenosti Kristu.

Část problému tkví v Pavlově používání termínu „duch“. Ten pro něj není věčná bytost bojující s tělesným. Bible toto slovo používá ve významu „postoj“, „pocit“. Často dokonce slovo tělo znamená v NZ hřích a slovo duch podřízenost Kristu.

Jak poznáme, jestli chodíme podle „těla“ nebo podle „ducha“?

Přehled dne: 1) Tělo pro Řeky
2) Tělo v Bibli
3) Tělo a duch u Pavla

STVOŘENÍ (GN 1; 2)

Prostudujte si stvořitelé zprávy (Gn 1 a 2). Co naznačuje, že Bůh chtěl, aby se lidé radovali ze všeho, co stvořil?

Nic ze záznamu o stvoření nenaznačuje, že fyzický svět, včetně lidského těla, by byl zlý. Bůh stvořil člověka, aby mohl být v blízkém vztahu s ostatními bytostmi. Muž byl stvořen z hlíny a žena z muže. Lidství a země jsou úzce propojeny. Muž a žena, žijící na zemi a živící se jejími plody, se mají „plodit a množit“ (Gn 1,28). Lidé se měli zapojit do procesu vytváření dalšího života, dalších lidí. Bůh jim dal „každou bylinu“ (2,5) a každý strom „lákavý na pohled“ a „dobrý k jídlu“ (2,9). Je zřejmé, že jídlo mělo být potěšením, a nejen zdrojem kalorií. Ráj byl rájem i proto, že uspokojoval dokonale lidské smysly. Není pochyb o tom, že jsme byli stvořeni jako fyzické bytosti s fyzickými touhami, které nejsou špatné, protože je stvořil Bůh. Problém leží ve způsobu, jakým s našimi potřebami nakládáme. Jestli našim tužbám vládneme, nebo ony vládnou nám. K tomu je třeba poznat Boží vůli a podřídit naše já jeho moci. Opačná cesta vede k sebezničení.

Je stále ve světě kolem nás, byť poškozeném rakovinou hříchu, vidět krása původního stvoření? Jaké věci nám Bůh daroval, aby nám udělal radost a projevil nám tak svou lásku?

Přehled dne: 1) Stvoření těla
2) Fyzický svět stvořen jako dobrý

PÁD (GN 3)

Naši prarodiče žili v Edenu, zahradě, která naplňovala jejich smysly. Je ironií, že satan použil stejné prostředky, aby způsobil jejich selhání.

Přečtěte si Gn 3,1-6. Jakým způsobem zaútočil ďábel skrze smysly na ženu a jejího muže a přiměl je odepřít Bohu poslušnost?

Je mocným varováním pro následující generace, že ďábel dokázal svést skrze smysly lidské bytosti v neporušeném stavu. Satan ví, že smysly a chutě jsou mocnými prostředky pro ovládnutí člověka. Proto nám Bible říká, že je potřeba jim vládnout. Jinak nás skrze ně ďábel zničí.

Přečtěte si 1 J 2,16. Jak se principy zde naznačené odrážejí v příběhu o prvním hříchu? Říká Jan, že oči a tělo jsou špatné? Co tedy vyjadřuje?

Všude kolem nás vidíme důsledky toho, že se Boží dary vymkly kontrole. Bůh nám dal sexuální život, a my jsme stvořili pornografii. Bůh nám dal majetek, a my máme hrabivost a sobectví. Bůh nám dal hudbu, a my jsme ji zneužili. Dal nám oheň, a my jsme stvořili žhářství. Dal nám jídlo, a my jsme stvořili obžerství. Dal nám slova, a my lžeme a nadáváme. Dal nám hrozny, a my se opijíme. Těžko bychom hledali dar, který se nám nepodařilo tak či onak znetvořit. Důsledky vidíme všude.

Představte si svět, kde jsou naše smysly v dokonalé harmonii s okolním světem. Jak by takový svět vypadal? I když takový svět nemáme, jak můžeme naše smysly učinit citlivějšími na svět, který Bůh stvořil? Proč by to zlepšilo kvalitu našeho života?

Přehled dne: 1) Pád do hříchu skrze tělo
2) Převrácenost všech dobrých věcí

ČAS SAMOTY (MT 4,1-2)

Přečtěte si Mt 4,1-2 (též Mk 1,12 a L 4,1-2). Proč se Ježíš postil tak dlouho? Co z toho vyplývá pro nás?

„Mnozí věřící si nekladou otázku po smyslu dlouhého Ježíšova půstu a utrpení v poušti. Jeho utrpení nebylo způsobeno hladem, ale uvědoměním si destruktivního vlivu chuti a vášni na lidské pokolení. Věděl, že uspokojování se stane modlou člověka a povede ho od Boha a bude bránit spasení.“ (Ellen Whiteová, Confrontation, s. 51) Adam s Evou selhali v první zkoušce v oblasti chuti, zatímco Ježíš ve stejném pokušení – po svém křtu – uspěl. Jeho sebezapření skýtá hlubokou lekci pro naše pokolení zotročené uspokojováním choutek.

S modlitbou rozjímejte nad 1 Pt 1,13-16. Co je ústředním poselstvím této pasáže vzhledem k našim tužbám a žádostivosti? Proč je zásadní „nedat se opanovat žádostmi“?

Uprostřed různých nabádání je výzva k svatosti. Pro bytosti, které jsou v nitru zkažené a zlé, jde o celkem vysoký ideál, že? Přesto jej je možné dosáhnout; proč by nám jinak apoštol Petr podobná slova říkal? Zde i jinde souvisí svatost – neboli oddělenost – s ovládnutím žádostivosti a náročivosti. Svatost se týká jednání, chování, celého života. Základní touhy nám daroval Hospodin, ale dnes nás vyzývá, abychom se oddělili od světa a jeho zneužívání těchto tužeb a potřeb.

Jak vysoko se ve vašem životě projevuje sebezapření? Když toužíte po něčem, co je zlé, jak reagujete?

Přehled dne: 1) Kristus a sebezapření
2) Výzva ke svatosti

KAPITULACE (KO 2,12-13)

Je hezké přechíst si, že Bible nás vede k ovládnutí žádostí, horší je to realizovat. Víme, co je správné, ale často se podvolujeme ne vůli Hospodinově, ale naší touze a chuti. Nejlépe to vystihl největší církevní otec Augustin, když se modlil: „Bože, dej mi moc nad mými žádostmi – ale ne hned teď.“ Neplatí to do jisté míry o každém z nás? Přesto máme naději. Nad ničivými silami pudového člověka lze zvítězit v moci Ducha svatého. Stačí před ním kapitulovat. Nakonec kapitulujeme všichni – otázka je před čím. Před našimi hříšnými návyky, které vedou ke smrti, nebo před Bohem, který dává život? Jiné alternativy nezbývají.

S modlitbou rozjímejte nad následujícími biblickými texty: Jaké je jejich ústřední poselství? O jaké osobní zkušenosti mluví? Ko 2,12-13; Ř 6,1-7; 2 K 5,17

Ti, kdo předali vládu nad svým životem Kristu, zemřou v moci Ducha svému já a zrodí se „shora“ (J 3,3). Odevzdali Bohu celé své bytí, včetně tužeb těla i srdce (Ř 6,13). Nyní žijí pod vlivem a mocí Ducha svatého, který v Kristu dává nový život (Ga 5,25). Tito lidé dokážou ovládnout své žádosti.

Toto nové bytí se neděje ze dne na den. Slýcháme sice příběhy o lidech, kteří byli ve chvílce zbaveni dlouhodobých zlovyků jako pití nebo drogové závislosti, ale o většině z nás to neplatí. Charakter člověka se neproměňuje snadno. Ze dne na den je třeba bojovat s hříchem, se sebou, s tělesnými sklony, které se i pod Boží vládou stále snaží získat nad námi kontrolu. Sami nezvítězíme. Musíme kapitulovat před Kristem a uznat jeho vládu nad sebou. Můžeme dosáhnout vítězství, avšak za cenu sebezapření, bdělosti, zápasu a mnohých modliteb. Druhá možnost je porážka.

Prožili jste na vlastní kůži, o čem mluví uvedené texty? Proč je u našich proher důležité vracet se ke kříži?

Přehled dne: 1) Vítězství nad hříchem v Kristově síle
2) Plné každodenní odevzdávání se Ježíši

DOPORUČENÉ STUDIUM

Promýšlejte příběhy lidí z Bible, kteří se Bohu nepodřídili. Všimněte si důsledků jejich činů. Někteří z nich činili pokání a svěřili se Boží milosti a odpuštění. Jiní ve svém jednání pokračovali a byli zatraceni.

Kain (Gn 4,3-15)

Mojžíš (Ex 2,11-15)

David (2 S 11-18)

Petr (Mt 26,69-75)

Jidáš (Mt 27,3-5)

„Je možné žít v Duchu, chodit v Duchu a nést jeho ovoce. Je možné být naplněn Boží plností. Potom budete zdrojem světla a váš život bude skryt s Kristem v Bohu.“ (Ellen Whiteová, Manuscript Releases, sv. 4, s. 49)

Diskusní otázky:

- 1) Diskutujte nad tím, co znamená zemřít sobě a žít nový život v Kristu. Sdílejte své zkušenosti o tom, jak někdo změnil váš život. Co byste řekli člověku na začátku cesty víry, který ještě podobnou zkušenost s Bohem neprodělal?**
- 2) Proč je nezbytné mít na zřeteli Kristovu zástupnou smrt při boji s ovládnutím žádostí? Proč je to tak důležité zvláště tehdy, pokud neuspějeme?**
- 3) Jak se ve vašem městě projevují obchodní snahy těžit z lidské hříšnosti? Jak můžete jako sbor zmírnit ničivé důsledky podobného konání?**

Tento týden se modlíme za sdružení Hansa v Německu.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠÍ ŘEČI

**Biblické texty na tento týden: Ž 9; Sk 1,8; Ko 4,6; Ef 4,15.29;
1 K 2,1-5; Jk 3,5-13; 4,11**

Verš k zapamatování

„...ať víte, jak ke komu promluvit.“ Ko 4,6

Myšlenka týdne

Naše řeč má být užívána pro slávu Boží a požehnání druhých.

DAR ŘEČI může být úžasným požehnáním i strašlivým prokletím. Nový život v Kristu zahrnuje i jeho vládu nad naší řečí. Slova moudře použitá mohou oslavit Boha a přinést dobro lidem. Slova zlá přinášejí zkažení a bolest. Neschopnost komunikace ničí vztahy s Bohem a s lidmi, kteří s námi žijí. Ellen Whiteová nám připomíná, že „schopnost promlouvat je vzácný dar. Pokud je náš nejvzácnější dar – rozum – používán k poznávání Hospodina, pak se řeč může stát prostředkem, který dává milost druhým a předává poznání Boha.“ (Ellen Whiteová, Manuscript Releases, sv. 19, s. 277)

Tento týden se budeme věnovat řeči. Platí proto pro nás stejná výzva, kterou apoštol Pavel adresoval mladému Timoteovi: „Buď vzorem v řeči.“ (1 Tm 4,12)

PROMLOUVAT K HOSPODINU SLOVA CHVÁLY (Ž 9)

Je jedinečnou předností lidského pokolení, že může chválit svými slovy Hospodina. Žalmy jsou plné výzev k Boží chvále. V 9. žalmu David volá: „Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu, o všech divuplných činech tvých chci vypravovat. Budu se radovat, jáсотem tě oslavovat, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmy.“ Ž 9,2-3

Jaký duchovní prospěch máme z toho, když chválíme Hospodina, ať již mluveným či psaným projevem?

Slova mocně ovlivňují nejen ty, kteří je slyší nebo čtou, ale i ty, kteří je vyslovují a píšou. Chvála Boží dobroty, milosrdenství a jeho činů posiluje naši víru, a tak vše, co nám Bůh dává, hlouběji oceníme. Přemýšlení o věcech znamená první krok. Jejich vyslovení přináší hlubší prožitek. Proto Bible věnuje mnoho prostoru Boží chvále.

Napište vlastní žalm chvály a vyjádřete v něm své pocity vůči Bohu. Přečtěte žalm nahlas. Jaký vliv na vás taková zkušenost měla?

Přehled dne: 1) Možnost vzdávat chválu
2) Vliv slov psaných, čtených i slyšených

SLOVO LASKAVÉ (KO 4,6)

Prostudujte radu apoštola Pavla sboru v Kolosech (Ko 4,6 – BK). Co znamená „budiž ozdobena soli“?

Bible nikde neříká, že laskavost pochází z lidského srdce. Laskavost vždy vychází z Boha. Nedá se vytvořit usilovnou prací a soustředěním. Sestupuje z nebe skrze modlitbu každodenním přicházením k jejímu zdroji. Jen tehdy může i naše řeč být „vždy laskavá a určitá“. (ČEP)

Přečtěte si v Janově evangeliu 8,1-11 příběh o prostitutce, která byla přivedena k Ježíši. Jak se v Ježíšově jednání s ní a s jejími žalobci odráží princip „laskavého slova“?

Často se dostáváme do situací, kdy se nám na jazyk derou slova, která nejsou laskavá, ale naopak plná hněvu, odsuzování a ubližování. Jsou chvíle, kdy je nutné pronést pevné slovo, ale i tehdy je možné ho vyslovit s laskavostí, nebo s tvrdostí. Je možné mluvit ze sobectví anebo ze zájmu o druhého. I když je nám křivděno, měla by naše odpověď být laskavá, a ne ubližovaná či ubližující. Kristus je dokonalým příkladem člověka, který dokáže mluvit laskavě i k lidem, kteří mu křivdí.

Vzpomeňte si na vaše poslední nelaskavá slova. Dnes už můžete pouze žádat o odpuštění, ale co dělat pro to, abyste příště mluvili „laskavě a určitě“?

Přehled dne: 1) Laskavé jednání je Boží dar
2) Potřeba všudypřítomné lásky

MLUVIT PRAVDU V LÁSCE (EF 4,15)

Včera jsme zmínili situace, kdy je potřeba druhým poradit, napomenout je či pokárat.

Přečtěte si následující texty: Mt 16,23; 23,13-39; J 14,8-9; 18,19-23. Jakým tónem podle vás pronesl Ježíš tato slova? Jak se v něm ozývala láska a milost, kterou ztělesňoval?

„Kristus nikdy nezamlčoval pravdu. Vždy však mluvil s láskou. Ve styku s lidmi byl velmi ohleduplný, uvážlivý a pozorný. Nikdy se neprojevoval hrubě, nemluvil zbytečně přísně a nezraňoval citlivé lidi. Neodsuzoval lidskou slabost. Neohroženě napadal pokrytectví, nevěru a nepravost. Činil to však s nesmírnou lítostí. Plakal nad svým milovaným městem Jeruzalémem, které jej odmítlo přijmout jako cestu, pravdu a život. Zavrhli Spasitele, který je miloval tak, že mu lítost zlomila srdce. Cenil si každého člověka. Vyzařovala z něho nebeská důstojnost, a přesto se s láskou skláněl ke každému členu Boží rodiny. V každém člověku viděl padlou bytost, kterou přišel zachránit.“ (TV 223; DA 353)

Přečtěte si Ef 4,15. Co znamená „být pravdivý v lásce“? Zůstává pravda pravdou, pokud není vyslovena v lásce?

Ne vždy je naše pravda vyslovena v lásce. Upadáme do dvou extrémů. Někteří vmetou lidem pravdu do očí, ale láska nikde. Jiní nahrazují lásku sentimentem, a pravda pak v jejich řeči chybí.

Mnohdy není chyba v tom, co říkáme, ale jak to říkáme. Postavte se před zrcadlo a zkuste říct stejná slova tónem hlasu, který vyjadřuje lásku, či naopak nenávisť. Slova zůstanou stejná, ale poselství, které říkáte, se radikálně změní.

Přehled dne: 1) Mluvit pravdu v lásce
2) Mluvit lásku v pravdě

MLUVIT V MOCI DUCHA (SK 1,8; 1 K 2,1-5)

Obrat „mluvit v Duchu“ nám obvykle evokuje kázání. V tom je poselství Bible zřejmé: každé kázání musí být vedeno Duchem svatým.

Studujte zaslíbení vyslovená Ježíšem v Sk 1,8 a Pavlem v 1 K 2,1-5. V čem tkví tajemství působivého kázání?

Mocné kázání není produktem lidské moudrosti nebo výřečnosti. Spíše je vyznáním člověka, který vstoupil do osobního vztahu s Ježíšem Kristem. Duch svatý, který vedl kázání Pavlovo, dával zmocnění i dalším generacím pokorných křesťanů. Mluvení v moci Ducha svatého se ovšem neomezuje jen na kázání. Veškerá naše řeč by měla být vedena Hospodinem. Slova člověka, který žije nový život v Kristu a podřídil vše, co má, jemu, se vyznačují odpovědností a mocí Ducha. Boží moc se však nemůže zaměňovat s řečnickými schopnostmi (viz Ex 4,10; 1 K 2,1). Mluvení v Duchu znamená, že náš tón a naše slova odrážejí povahu Ducha. Naše slova jsou viditelným projevem toho, zda chodíme podle Ducha nebo těla. Nezaměňujme nikdy důvtip a řečnické schopnosti s mocí Ducha. Mnozí tyraní světových dějin byli vynikajícími a strhujícími řečníky, a přesto nemluvili v moci Ducha svatého.

Jak se podle následujících textů projevuje ten, kdo mluví v moci Ducha? 1 K 2,1-2; Ga 5,22; Ef 5,9-10; 6,17-19 Jak tyto verše aplikovat v našem životě?

Přehled dne: 1) Slova v moci Ducha při kázání
2) Slova v moci Ducha v životě

NEDESTRUKTIVNÍ KOMUNIKACE (EF 4,29)

Apoštol Pavel nabádal věřící v Efezu, aby jejich vzájemná komunikace nebyla destruktivní. Naneštěstí většina z nás žije v sociálním prostředí, kde je podobný druh komunikace považován za normální. Lidé často klejí, jsou sprostí, hrubí nebo dvojsmyslní. Dokonce i křesťané, kteří se v takovémto prostředí pohybují, mohou začít podobný slovník používat.

Jak můžeme definovat „destruktivní komunikaci“ ve světle Pavlova výroku v Ef 4,29? Proč ji nelze omezit na hrubá slova? Viz též Ex 20,16; Př 10,18; Ef 4,31; Jk 3,5-13; 4,11.

Destruktivní komunikace je zlá a ničivá. Řecké slovo překládané v 1 Tm 3,11 jako „pomlouvачné“ zní v originále *diábolos*, což je jedno z jmen vztahujících se na ďábla. Lidé, kteří pomlouvají, dělají práci ďábla. I to vypovídá o moci našeho jazyka.

Jako protiklad používá Pavel výzvu, aby slovo křesťanů „pomohlo, kde je třeba“. Řecké slovo zde použité je odvozeno od slovesa s významem „budovat“. Celý verš bychom tedy mohli přeložit takto: „Ať z vašich úst nevyjde jediné zlé slovo, ale jen takové, které pomáhá budovat druhé podle jejich potřeb a je dobré pro každého, kdo naslouchá.“ (Ef 4,29)

Naše slova mají moc ničit i pomáhat, budovat víru i ji rozbít. Každý z nás zažil obé. Proto musíme hlídat nejen slova, ale i tón, kterým je vyslovujeme, a další části mimoslovní komunikace.

Jak ničivé je to, co sdělujete druhým? Nejde jen o klení, ale i o lži, pomlouvání, přehánění, odsuzování atd. Budte upřímní: co je třeba ve vaší řeči změnit?

Přehled dne: 1) Pavlova výzva k přímé řeči
2) Jaká je destruktivní komunikace

DOPORUČENÉ STUDIUM

Dar tichosti. Moudrý Šalomoun připomíná, že je čas mluvit a čas „mlčet“ (Kaz 3,7). Pod vlivem Ježíšovým se můžeme naučit nejen mluvit správná slova, ale i mlčet.

Poznámka: Přemýšlejte, jak dalece je Ježíš Kristus skutečně přítomen ve vaší řeči. Čtěte Písmo a soustřeďte se na Hospodinova slova, ne na ta vaše. Zapisujte si své myšlenky do deníku. Po době ticha možná hlouběji oceníte dar řeči.

„Přála bych si, abychom nevyslovili jediné slovo proti sestře či bratru ... nepomlouvali ani nedělali poznámky o druhých, ale přistupovali k nim v lásce Kristově, v pravdě a snaze pomoci.“ (Ellen Whiteová, In Heavenly Places, s. 289)

Diskusní otázky:

- 1) Ježíš byl popsán jako ten, z jehož úst vycházela „slova milosti“. (L 4,22) To může popisovat obsah jeho slov, ale i způsob, jakým je pronášel. Jaká vyprávění v evangeliích charakterizují Ježíše jako toho, kdo má „slova milosti“? Jak nás tyto příběhy učí?**
- 2) Máme sklon vidět řeč jako problém jedince. Co však sdělujeme jako sbor? Jak náš sbor využívá moc řeči? Proč je naše odpovědnost jako sboru za řeč ještě větší než u jedinců?**
- 3) Jak poradit člověku, který pracuje v prostředí, kde je běžné používat nesprávný druh komunikace? Jak se má stát světlem a solí? Kdy je čas spíše odejít?**

Tento týden se modlíme za Severotransylvánské sdružení v Rumunské unii.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠICH MODLITBÁCH

Biblické texty na tento týden: Ř 8,15.18; Ř 8,34; Ga 4,5-6; Ef 1,5; J 14,12-14; Iz 53,12; 1 Tm 2,5; Žd 8,6; 12,24

Verš k zapamatování

„A začali budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu.“ (J 14,13)

Myšlenka týdne

Věřící odevzdání Kristu následují svého Mistra i v modlitbě.

JEŽÍŠŮV ŽIVOT.

Kristův život byl životem modlitby. Setkávání s Hospodinem pro něj bylo nejvyšší hodnotou. Marek poznamenává, že „časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil“. (Mk 1,35) Lukáš k tomu dodává, že „v těch dnech vyšel na horu k modlitbě; a celou noc se tam modlil k Bohu“. „Nikdo neměl v životě tolik práce a zodpovědnosti jako Ježíš. A jak často se modlil!“ (TV 230; DA 362) Pokud následujeme Ježíše ve všech aspektech našeho života, jistě ho budeme následovat i v modlitbě. Modlitba je srdcem a duší křesťanského života. Bez ní přichází nevyhnutelně duchovní smrt. Naše modlitby by měly být směřovány k nebeskému Otci v Ježíšově jménu a podle jeho vůle. Modlitbou se připojujeme k svatému přímluvnému dílu.

OTČE NÁŠ, JENŽ JSI V NEBESÍCH (L 11,2-4)

Ježíš při svém nejbližším setkávání s Hospodinem používal oslovení „Otče“ (J 17,1), „svatý Otče“ (J 17,11) a „spravedlivý Otče“ (J 17,25). I stručná modlitba Ježíšova v L 10,21 začíná oslovením „Otče, Pane nebes a země“.

Během getsemanské agónie Ježíš oslovoval podle Marka Boha aramejským slovem *abba* (Mk 14,36), což je intimní oslovení s významem „můj Otče“. První křesťané se drželi jeho příkladu, jak je to patrné zvláště při některých příležitostech (viz Ř 8,15; Ga 4,6).

Vyhleďte následující starozákonní texty. Jaký vztah chtěl mít Bůh se svým lidem? Jak tomu odpovídá představa „Otče“?

Dt 1,31 _____

Dt 32,6 _____

Ž 103,13 _____

Iz 63,16 _____

Mal 2,10 _____

Př 3,12 _____

Není pochyb, že představa otce zahrnuje lásku, péči, ochranu. Táta je někdo, koho děti milují, důvěřují mu a poslouchají ho. Bible používá představu adoptce. Podle Ř 8,15; Ga 4,5; Ef 1,5 byli křesťané adoptováni do Otcovy rodiny. Dle římského práva zahrnovala adoptce získání veškerých práv a privilegií rodného dítěte. Jako Kristovi následovníci přijímáme plnost spasení, která patří k právům Otcova domu. „Hledte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi. Proto jsme světu cizí, že nepoznal Boha.“ (1 J 3,1)

Když se modlíme k Otci, uznáváme tím jeho postavení, jeho činy i naše místo ve vztahu k němu. V modlitbě se hlásíme ke spasení, které vydobyl Ježíš Kristus. Když slovo „Otče“ opustí naše rty, mělo by evokovat představu pokoje, naděje a radosti.

Realita všedního života mluví o tom, že otcové často jednají opačně než Otec nebeský. Zneužívají děti, nedávají jim lásku, nestarají se o ně. Co mají říkat v modlitbě lidé, jimž slovo otec přináší jen bolestné vzpomínky? Jak jim pomoci prožít otcovskou lásku?

Přehled dne: 1) Bůh – náš Otec
2) Charakteristika otcovství

V JEŽÍŠOVĚ JMÉNU (1 Tm 2,5)

„Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.“
(1 Tm 2,5)

V Janově evangeliu, ve verších 14,12-14, Ježíš říká, že máme o vše prosit v jeho jménu. O cokoli prosíme Otce, máme prosit ve jménu Ježíše Krista. Co tím myslíte? Obvykle se to v našich modlitbách projevuje tím, že poté, co Otcí předložíme výčet našich proseb, ukončíme je formulkou, která by měla zaručit zázračné splnění: „ve jménu Ježíše Krista“. Ale je to jejich smysl?

Jak následující texty pomáhají porozumět, co znamená modlit se v Ježíšově jménu? Iz 53,12; 1 Tm 2,5; Žd 8,6; 12,24; Ř 8,34

Vyznáním, že naše modlitba se děje v Ježíšově jménu, deklarujeme před sebou, dalšími lidmi i celým vesmírem (1 K 4,9), že v našem životě uznáváme autoritu a moc Ježíše Krista. Vyslovujeme naše přijetí jeho osoby jako Spasitele, Vykupitele, jako toho, kdo zemřel za naše hříchy a skrze koho přistupujeme k Otcí (Žd 8,1). Modlitbou v Ježíšově jménu hledíme k zaslíbením, která se dějí skrze něho a v něm. Vyjadřujeme otevřeně naši víru v Ježíše, který přehradil propast mezi člověkem a Bohem, který nás usmířil s Otcem. „To všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.“ (2 K 5,18-19)

Modlitbou v Ježíšově jménu se hlásíme ke všemu, co pro nás udělal, i k němu samotnému. Jaká z toho současně plyne pro nás odpovědnost? Jak se odráží v životě, ve vztazích?

Přehled dne: 1) Výzva modlit se v Ježíšově jménu
2) Šířka a hloubka významu modlitby v Ježíšově jménu

PODLE VŮLE OTCOVY (J 6,38; MK 14,36; 1 J 5,14-15)

Ježíš prohlásil: „...neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal“ (J 6,38). I v modlitbách se odráželo Ježíšovo rozhodnutí podřídit se v každé chvíli Otcově vůli. Když se my modlíme, můžeme si u některých věcí být jisti, že jsou v souladu s Otcovou vůlí. Např. v J 3,16 nás Ježíš ujišťuje, že modlitba za spásu je podle vůle Otcovy.

Najděte tři další věci, u kterých si můžeme být jisti, že jsou podle Otcovy vůle.

Prosba

Text Bible

- 1.
- 2.
- 3.

V jiných situacích může být obtížné rozpoznat Otcovu vůli. Modlili jste se někdy za nemocného? Jak poznat Boží vůli ohledně daného člověka? Bible říká, že se máme modlit za nemocné a věřit, že Bůh je uzdraví. Neznáme ale způsob uzdravení ani jeho čas. Měli bychom tedy rezignovat na modlitby za slabé a nemohoucí? Rozhodně ne! „Vaše modlitba by měla obsahovat podobnou prosbu: ‚Pane, ty znáš skrytá zákoutí duše. Ty znáš každého člověka. Pro Ježíše, našeho přímlovce, tě prosíme o život. On miluje nemocné lépe než my. Je-li tedy uzdravení pro tvou slávu a dobro těchto nemocných, prosíme tě v Ježíšově jménu, aby jim bylo vráceno zdraví.‘“ (Ellen Whiteová, Counsels on Health, s. 375)

Přečtěte si znovu Ježíšovu modlitbu v Mk 14,36. Všimněte si pořadí Ježíšových slov:

- 1) Slovem Abba vyjadřuje blízkost s Otcem.
- 2) Uznává Boží moc.
- 3) Vyjadřuje svá přání.
- 4) Vzdává se osobních ambicí ve prospěch Otcovy vůle.

Je to příklad pro naše modlitby? Chcete se modlit podobnou modlitbu? Pokud ano, učiňte to hned.

Přehled dne: 1) Modlit se dle vůle Otcovy
2) Jak rozpoznat Otcovu vůli

MODLITBA ZA DRUHÉ (J 17,9)

Je nemožné žít v Kristu a modlit se pouze za sebe. Je-li Kristus náš Pán, nevyhnutelně se připojujeme k jeho přímluvné službě. Ježíš se modlil za skupiny lidí (J 17,9,20) i jedince (L 22,31-32). Ježíšovy modlitby jsou v NZ popisovány několika řeckými slovy. Jedno z nich má význam „žebrot“. V L 22,32 označuje Ježíšovu přímluvnou modlitbu za Šimona Petra. „Satan nic nezmohl proti všemocným přímluvám Kristovým. Modlitba pronesená za Petra je pronášena za každého, kdo má pokorné a kající srdce.“ (Ellen Whiteová, Sons and Daughters of God, s. 91)

Jak nám následující texty pomáhají pochopit nutnost modliteb za druhé?

Jr 29,7 _____

Jk 5,16 _____

Fp 1,9-10 _____

Mk 9,29 _____

Ř 15,30-31 _____

Mnohokrát nás druzí prosí, abychom se za ně modlili, když je čekají zkoušky a problémy. Ve sboře jsou při bohoslužbě čtena jména lidí, kteří „potřebují naše modlitby“. Lidí, kteří je potřebují, bývá tolik, že si na ně ani v našich modlitbách nenajdeme čas. Bible obsahuje mnoho příkladů i výzev k přímluvám. Modlitba má moc, kterou mohou pocítit jen ti, kdo se modlí v Duchu a pravdě.

Dnes je modlitba dokonce objektem vědeckého zkoumání. Jde o široce diskutované téma, ale zdá se, že i sekulární vědci mají k dispozici studie potvrzující, že nemocní lidé, za které se někdo modlí, mají lepší šanci na uzdravení. Z „vědecké“ perspektivy to nedává smysl. Modlitba je mimo možnost vědeckého vysvětlení.

Jak nás satan přesvědčuje, že naše modlitby jsou k ničemu? Nebo že je nikdo nepotřebuje? Jak s ním bojovat a přimět se modlit za druhé v nouzi?

Přehled dne: 1) Přímluvné modlitby v Bibli
2) Naše přímluvné modlitby
3) Modlitba a vědci

MODLITBY (DA 9,4-19)

Bible je plná příběhů o vyslyšených modlitbách věřících lidí. Nebyli dokonalí ani bezhříšní a žádný z nich se před Bohem nemohl dovolávat své spravedlnosti. Všichni byli hříšníci s potřebou milosti a odpuštění. Jejich i naše modlitby se musí smísit s kadidlem Kristovy spravedlnosti, které jim umožní vstoupit před Hospodinův trůn. (Zj 8,3) V uvědomění si vlastní nedostatečnosti se stále obraceli k Bohu, jejich Stvořiteli, Vykupiteli, Otci.

Modlitbou vyjadřujeme, že jsme si vědomi, že bez Hospodina nedosáhneme ničeho a že nás obklopují síly mimo naši kontrolu. Jde o vědomí naší závislosti na něčem přesahujícím, co nám materiální svět není schopen nabídnout.

Níže najdete odkazy na příklady velkých modliteb v Písmu. Přečtěte si je a napište, proč mají tyto modlitby moc. Ptejte se sami sebe: Jak může být můj modlitební život živější?

Da 9,4-19 _____

1 Kr 8,15-61 _____

Ž 51 _____

Přehled dne: 1) Modlitby v Bibli vyslovili hříšníci jako my
2) Příklady biblických modliteb

DOPORUČENÉ STUDIUM

Přečtěte si kapitolu „Modlitba jako přednost“ (Cesta ke Kristu, 63–71; SC, 93–104). Co nového jste se k tématu tohoto týdne dozvěděli?

Poznámka: Křesťané v dějinách používali různé modelové modlitby. Nejznámější je modlitba Páně. Lze ji odříkat za méně než jednu minutu. Pokud ji však použijete jen jako základ modlitebních témat, může vaše setrvávání s Pánem trvat celou noc.

Jiný užitečný model představuje svatyně. Nabízí témata chvály, vyznání hříchů, očištění, modlitbu za křest Duchem svatým, zmocnění skrze Slovo, přímlyvy a blízké společenství s Hospodinem před archou úmluvy ve svatyni.

Diskusní otázky:

- 1) **Apoštol Pavel vyzývá věřící, aby se modlili „bez ustání“ (1 Te 5,17). Co to podle vás znamená? Jak se lze modlit bez ustání?**
- 2) **Sdílejte se s vašimi modlitebními zkušenostmi. Mluvte o vyslyšených modlitbách (i o těch nevyslyšených), o tom, co modlitba znamená pro vás a jak jí rozumíte. Povzbuzujte se navzájem k modlitbám!**
- 3) **Ví někdo ve třídě o někom, kdo potřebuje modlitbu? Skloňte se v tuto chvíli a prostě za něj. Jaký je rozdíl mezi společnou modlitbou a modlitbou jedince?**
- 4) **Jak můžete pomoci svým dětem nebo dětem, které přicházejí do sboru, prožívat smysluplné a živé modlitby?**

Tento týden se modlíme za nakladatelství Krattigen ve Švýcarské unii.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠICH VZTAZÍCH

**Biblické texty na tento týden: Ex 20,14-17; Ž 127; 128;
L 6,27-28; Sk 2,41-47; Ef 4,32; 5,25; 6,1-4**

Verš k zapamatování

*„Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.“
Ga 6,2*

Myšlenka týdne

Bůh stvořil lidské bytosti, aby prožívaly blízké vztahy s ním i mezi sebou. Pokud je Ježíš Kristus přítomen v našich životech, budeme navazovat vztahy, které zrcadlí původní Hospodinův záměr s lidmi.

STVOŘENÍ DO VZTAHU.

Po stvoření Adama Hospodin řekl: „Není dobré, aby člověk byl sám.“ (Gn 2,18) Adam neměl být uměleckým dílem, kterým by se jeho tvůrce pouze kochal. Byl stvořen jako vztahová bytost a do vínku mu byla dána touha prožívat blízkost Boží i ostatních lidí. Když uviděl Adam poprvé svou ženu, jeho řeč odrážela blízkost, jaká mezi nimi vládla: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať mužem se nazývá, vždyť z muže vzata jest.“ (Gn 2,23). Mojžíš lakonicky charakterizuje důvěru, která mezi prvními lidmi panovala: „Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.“ Od prvního mezilidského setkání uplynulo mnoho času. Naše vztahy se narušily a rozbily hříchem. Bůh si však stále přeje, abychom prožívali intimní blízkost bez vzájemného zraňování, jak tomu bylo na počátku.

BŮH VZTAHŮ (EX 20,14-17)

My, lidské bytosti, žijeme ve vzájemných vztazích. Tomu se nelze vyhnout. Tento princip se objevuje všude v přírodě. Bez lidského vztahu by se nikdo z nás nenarodil. Bez lidského vztahu bychom nepřežili první hodiny, dny i roky po narození. Pokud se nenajde alespoň jeden člověk, který se postará o fyzické potřeby miminka, ono samo nepřežije. Ale človíček nemá jen fyzické potřeby, ale především psychické. Děťátko touží po lásce, pozornosti a náklonnosti. Od svého narození reaguje na projevy lásky – dotyky, slova, úsměvy. Děti se vážou k lidem, ne ke stromům nebo postýlkám. Pokud je jejich láska opětována milujícími rodiči, mají větší šanci vstoupit do života jako zralí lidé. Vztahy jsou naším přirozeným biotopem. Bez nich jsme jako ryba bez vody.

Vztahy jsou naší základní potřebou, a přece nefungují. Důsledky zmizelé lásky vidíme všude kolem nás. Většina bolesti, kterou zažíváme, je způsobena naší schopností navzájem si ubližovat.

Přesto má Bůh zájem do vztahu s námi vstoupit a naše vztahy uzdravit. Bible o tom často mluví.

Vyhleďte si následující texty: Ex 20,14-17; L 6,27-28; Ef 4,32; 5,25; Fp 2,2,3; Ř 12,2-21; Ga 6,2. Co říkají o vztazích? Pokuste se najít i další biblické verše, které se týkají našeho tématu (a přineste je i do třídy SŠ).

Ve vztazích se nejzřetelněji projevuje naše chození s Kristem. Proto by jeho přítomnost v nich měla být nejsilnější.

Jak se ve vašich vztazích projevují principy naznačené biblickými texty z otázky 1? Jaké, možná bolestivé a těžké, změny bude nutné učinit?

Přehled dne:

- 1) Lidská potřeba vztahů
- 2) Děti a vztahy
- 3) Vztahy k lidem a ke Kristu

MY A BŮH (MT 22,36-39)

Každý z nás touží po zdravých a dobrých vztazích, a přesto je málokdo má. My všichni jsme zasaženi hříchem a naše povahy mají všemožné vady. Vyjít s námi je nesnadné.

Vztah k Bohu je klíčem ke vztahu k ostatním. On nás stvořil a on nás může změnit. Jen skrze úzké spojení s ním budeme schopni navázat a udržet živé a nedestruktivní vztahy s druhými.

Přečtěte si Mt 22,36-39. Jak Ježíšova slova potvrzují výše uvedený text úkolu? Proč vztah k Bohu formuje vztah k druhým? Jak nám Bůh pomáhá prožít blízkost jiných lidí?

Vyhledejte si následující biblické texty. Jakou odpověď dávají na otázku 1?

Ž 51,10 _____

Ga 4,19 _____

2 Pt 1,4 _____

2 K 5,17-19 _____

Jóbuův výkřik naděje „Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem“ není jen prostým konstatováním faktu. Hebrejské sloveso *j-d-a* se používá také v Gn 4,1, kde Adam „poznal“ svou ženu a ta otěhotněla. Jób vypovídá o blízkém osobním vztahu. V článku nazvaném „Růst v milosti“ napsala Ellen Whiteová: „Chceme-li být živými křesťany, musíme být spojeni s Kristem. Skutečný věřící může prohlásit: ‚Já vím, že můj Vykupitel je živ.‘ Osobní blízkost Spasitele otupí touhu po pozemských slastech. Veškerá síla naší duše, našeho těla i ducha by měla být odevzdána Bohu.“ (Review nad Herald, 30. května 1882)

Jak se projevuje víra ve vašich vztazích s lidmi? Vzpomeňte si na příběh, ve kterém se toto spojení zvláště výrazně projevilo. Kde musíte růst?

Přehled dne: 1) Vztah k Bohu a jeho vliv na ostatní vztahy
2) Znáť Boha

MANŽELSTVÍ (EF 5,22-33)

Manželství, podobně jako sobota, je darem z ráje. Je smutné, že dnes mnoho manželství připomíná spíše peklo. Snad nikde se tolik neprojevila hrůznost hříchu jako v manželství, které mělo být zdrojem radosti a štěstí.

Přečtěte si Gn 2,24, přikázání, které se opakuje v Mt 19,5 a Ef 5,31. Jedná se o tělesnou jednotu, nebo o něco víc?

Náš pohled, jako věřících lidí, na manželství je ovlivněn pohledem, který měl Kristus. „Lidé mohou dosáhnout ideálu, který před ně Bůh staví, pokud si pozvou na pomoc Krista. Kde končí lidská moudrost, přispěchá jeho milost pro ty, kdo se mu svěří. Jeho prozřetelnost dokáže svázat lidská srdce poutem, které je z nebe. Láska nebude jen o šeptání sladkých slovíček. Nebe dokáže uplést provaz pevnější než cokoli zde na zemi. Takové pouto dokáže snést zkoušky a těžkosti.“ (Ellen Whiteová, The Adventist Home, s. 112-113)

Na základě Pavlovy charakteristiky manželství v Ef 5,22-33 odpovězte na následující otázky:

1. Jak se mají manželé chovat ke svým ženám?
2. Jak se mají ženy chovat ke svým mužům?
3. Jak se má v manželství odrážet princip toho, co Kristus udělal pro církev?
4. Jak by aplikace těchto myšlenek mohla obohatit vaše manželství?

Přehled dne: 1) Bible a manželství
2) EGW a manželství
3) Pavel a manželství

Jaké myšlenky o rodině nabízejí Ž 127 a 128?

Každý z nás získal od Hospodina požehnání rodiny. Svobodní, ženatí, s dětmi i bez nich, všichni nějak patříme do rodinného kruhu. Množství našich příbuzných ještě vzroste, když vstoupíme do rodiny Boží. Naše rodina, kde Otcem je Bůh, by měla fungovat na jiných principech než běžné rodiny.

V domovech, více než kde jinde, leží na rodičích odpovědnost žít opravdově svou vírou. Na jejich vztazích se snadno pozná, zda je v nich skutečně přítomna láska, odpuštění, laskavost, soucit i sebekázeň. Obraz Boha v dětské mysli je formován podle vzoru, který mu představí rodiče. Doma se nic neděje ve vzduchoprázdnu. Naše slova i naše jednání tvoří atmosféru, která naplní celý dům. Důsledky našich slov i činů žijí často déle, než bychom si přáli. Dětská citlivost a otevřenost je totiž veliká.

Jakou radu dává apoštol Pavel křesťanským rodinám ohledně vztahů mezi rodiči a dětmi? Ef 6,1-4

Ježíš se vždy vyhýbal dvěma extrémům a chce, abychom do nich neupadali ani ve vztahu k dětem. Na jedné straně je to přísná, všekontrolující tyranie a na straně druhé lhostejný nezájem. Rodiče stále hledají rovnováhu mezi nutnou disciplínou a kázní na jedné straně a láskou a laskavostí na druhé. Jejich zodpovědnost je vážná a posvátná. Zde jim nezbývá než přicházet ke Kristovu kříži.

- Přehled dne:**
- 1) Rodina a zodpovědnost
  - 2) Vyváženost rodinných vztahů

OBECEŇSTVÍ (SK 2,41-47)

Lidé, v jejichž životě je přítomen Kristus, prožívají jedinečný pocit obecnství. Řecký termín, který jej v NZ popisuje, zní *koinónia* a často se překládá jako „společství“. Někteří lingvisté se domnívají, že „obecnství Ducha svatého“, o kterém apoštol Pavel mluví v 2 K 13,14, je také možné chápat jako „obecnství těch, které povolal Duch svatý“. Jinými slovy, čím větší bude mít Duch svatý vliv na naše životy, tím větší bude naše blízkost s druhými lidmi.

Studujte popis raně křesťanského obecnství v Sk 2,41-47. Lukáš říká, že stále pokračovali v ‚koinónia‘. Poté odpovězte na následující otázky:

1. Jaké povahy byla praktická i teologická jednota, kterou prožívali?
2. Jaké bylo jejich obecnství?
3. Jak prakticky vypadaly jejich vzájemné vztahy?
4. Co jejich ‚koinónia‘ vypovídalo o Kristu dalším lidem?

Raná církev je v jistém směru jedinečnou aplikací principů zjevených Kristem v životě lidí. Představte si, jaké dobro by pro váš sbor znamenalo zažít takovou ‚koinónia‘. Lidem kolem by to muselo říci mnoho (viz J 13,35).

Co je potřeba ve vašem sboru změnit, aby směřoval k ideálu, který jsme dnes popsali? Jak uskutečnit změnu, která musí začít v srdci každého jednotlivce?

- Přehled dne:** 1) Význam obecnství – *koinónia*
2) Obecnství v rané církvi

DOPORUČENÉ STUDIUM

Při budování vztahů je nutné naučit se naslouchat. Naslouchat Hospodinu, jeho slovům i činům. Naslouchat druhým, jejich slovům i neverbálnímu poselství, které nám sdělují.

Prostudujte následující situace z Ježíšova života, ve kterých se ověřilo, jak důležité je naslouchání: J 3,1-21; 4,4-42.

„Ta první služba, již v obecenství dlužíme jeden druhému, spočívá v naslouchání jeden druhému. Tak jako láska k Bohu začíná tím, že nasloucháme Božímu slovu, tak láska k bratru začíná tím, že se učíme mu naslouchat. Je v tom Boží láska k nám, že nám Pán Bůh dává nejen své slovo, ale že nám nastražuje i svůj sluch .... Křesťané však zapomínají, že úkol naslouchání je jim dán tím, kdo sám dovede naslouchat a na jehož díle mají účast. Musíme umět slyšet Božíma ušima, abychom dokázali hovořit Božím slovem.“ (Dietrich Bonhoeffer, Život v obecenství, s. 65-66)

Diskusní otázky:

- 1. Každá rovina našich vztahů projevuje jednu základní věc, která je nejlépe vyjádřena v Mt 16,24. Přečtete tato slova nahlas. Co je jejich ústřední myšlenkou? Proč je tak důležitá pro zdravé vztahy?**
- 2. Napište tři nejdůležitější současné vztahy ve vašem životě. Jak je budujete?**
- 3. Jakými kreativními způsoby je možné oslovit lidi, kteří neprožívají naplňující vztahy?**
- 4. Jako třída si přečtete Bonhoefferův citát. Jak se prakticky stát lepšími v naslouchání druhým?**

Tento týden se modlíme za školu Villa Aurora v Italské unii.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠICH PROSTŘEDCÍCH

**Biblické texty na tento týden: Dt 8,7-18; Mt 6,19-21;
24,45-51; 1 K 9,11-14; Fp 4,11-13; Žd 13,5; Jk 1,16-17**

Verš k zapamatování

„Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél. U něho není proměny ani střídání světla a stínu.“ (Jk 1,17)

Myšlenka týdne

Každý dobrý a dokonalý dar přichází z nebe. My nejsme vlastníky, ale správci prostředků, které nám Hospodin štědře dává.

NEJVĚTŠÍ DAR.

Žalmista nám připomíná, že „Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí“ (Ž 24,1). Každý dobrý a dokonalý dar přichází z Otcovy ruky. Největší dar byl dar jeho jediného Syna, kterého miloval. „V tomto činu dal člověku celé nebe. Obklopil ho nesčítaným požehnáním, milostí a dary a tím jen naznačil, co nás v budoucnu čeká.“ (Ellen Whiteová, „Missionary Work“, Signs of the Times, 17. srpna 1891)

Je-li Ježíš přítomen v našem srdci, je přítomen i ve způsobu, jakým nakládáme s tím, co je nám k dispozici. S Ježíšovou přítomností totiž přichází uvědomění si, že vše, co máme, je od něj. Nejsme majitelé, ale správci. Přijměme správcovskou zodpovědnost a jednejme v zájmu skutečného majitele.

VZDÁT DÍKY ZA KAŽDÝ DOBRÝ DAR A DOKONALÉ OBDAROVÁNÍ (JK 1,16-17)

Co důležitého podtrhuje Jakub ve svém listě Jk 1,16-17? O jaké dary jde? Jakým chybám se mají křesťané vyhnout?

Naše kultura nás přesvědčuje o tom, že dostaneme, co si vyděláme, a spravujeme, co nám patří. Bible naopak říká, že dostáváme, co si nezasloužíme, a náš majetek patří Bohu. Každý dobrý dar a dokonalé obdarování je z nebe. Bez nebeského Otce bychom neměli život, jeho smysl ani budoucnost. Apoštol Pavel říká, že „v něm žijeme, pohybujeme se, jsme“ (Sk 17,28).

Přemýšlejte o požehnáních, která každý den dostáváte. Dokáže někdo z nás náležitě ocenit vše, co máme? Vlastníte něco, co nepochází od Boha? Bohatství, moc, postavení má svůj původ ne ve vás, ale v tom, kdo dal všemu povstat – v Bohu. Je důležité, abychom na to nezapomínali.

Pomáhá nám sobota uvědomovat si naši závislost a vděčnost?

Jakému nebezpečí čelili Izraelci, když se blížili k zaslíbené zemi plné požehnaní? Dt 8,7-18 Před čím je Hospodin varuje? Jak jsme stejnou věcí ohroženi my?

Jaké dary jsou pro vás nejdražší? Proč? Co dělat, abychom je nebrali jako samozřejmé nebo zasloužené?

Přehled dne: 1) Nezasloužené dary od Hospodina
2) Náš vztah k nim

ODEVZDAT VĚRNĚ DESÁTEK (LV 27,30)

Hospodin nařídil Izraeli skrze Mojžíše: „Všechny desátky země z obilí země a z ovoce stromů budou Hospodinovy; jsou svaté Hospodinu“ (Lv 27,30). Obrat „svatý Hospodinu“ bude dávat více smyslu, když ho dovysvětlíme jako „oddělený pro svaté účely“. Desátek je oddělený pro Hospodina a jeho účely, a ne pro nic jiného. Je to něco zvláštního, odlišného od veškerého „obilí země a ovoce stromů“, které jsou pro nás.

Přečtěte si Mal 3,8-10. Proč nazývá Bůh neplacení desátků krádeží? Kdo je skutečným majitelem desátků?

Odevzdávání desátků se objevuje na různých místech Bible. Abraham dal desátý díl knězi Boha Nejvyššího, Malkisedekovi (Gn 14,20), což znovu zmiňuje kniha Židům (7,2). Podobně i Jákob rozuměl principu desátků (Gn 28,22). Po vyjití z Egypta byl desátkový systém znovu potvrzen jako Boží příkaz (Lv 27,30-32; Nu 18,24; 26; 28; Dt 12,6; 11; 17).

„Abraham, jako otec všech věřících, může být vzorem v dávání desátků i pro křesťany. Tak jako Abram odevzdal desátek Malkisedekovi, knězi nejvyššího Boha, tak i věřící v Novém zákoně dávají desátek Kristu, který je Veleknězem podle řádu Malkisedekova (Žd 5,9-10; 7,1-22).“ (Adventisté sedmého dne věří, s. 326)

Přečtěte si 1 K 9,11-14. Jak nám Pavlova slova pomáhají porozumět důležitému principu souvisejícímu s naší povinností platit desátky?

Desátky jsou veřejným projevem našeho vědomí, že vše, co máme, patří Bohu. V čem jsou činem víry?

Přehled dne: 1) Svatost desátku
2) Desátek mnohokrát v Bibli potvrzen

Úterý 16. srpna

UKLÁDAT SI POKLAD V NEBI (MT 6,19-21)

Přečtěte si Mt 6,19-21. Napište text vlastními slovy a snažte se vystihnout hlavní myšlenku, kterou nám zde Kristus sděluje.

Jak to bývalo jeho zvykem, používá i tady Kristus jednoduchá slova, která skrývají hluboký význam. Obsahují varování před pomíjejícími, nestabilními, nespolehlivými věcmi tohoto světa. Jaká moudrost je v tom, uložit si mezi ně svůj poklad? Kdo by si dal peníze do banky, o které ví, že zkrachuje? Hospodin zaměřuje naši pozornost k věčným, nebeským věcem. Ty budou, i když svět již nebude.

Přečtěte si L 12,16-21. Jak vyjadřují tyto verše stejnou věc, o které mluvil v Matoušově evangeliu Ježíš? Co zahrnuje poklad?

Ukládání pokladu v nebi se netýká jen našich peněz, ale celého života. Čeho si ceníme? Čeho se bojíme? Kolik času věnujeme každodenním starostem a kolik nebeským věcem? Kolik času dáváme čtení Bible a kolik sledování televize? Projevuje se v našem životě, že se připravujeme na Kristův návrat a pomáháme připravit se i druhým? Ukládání si pokladu v nebi je každodenním rozhodováním pro Hospodina. Je to volba poslušnosti, a ne hříchu, lásky, a ne nenávisti, druhých, a ne sebe sama. Stručně řečeno, ukládání pokladu v nebi je křesťanský život, život plný sebeobětující lásky. Život, v němž neinvestujete do věcí, které mohou zničit mol a rez.

Zastavte se u slov „kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Mt 6,21). Kde je vaše srdce? Co vaše odpověď projevuje? Není čas změnit bankovní ústav?

Přehled dne: 1) Kristova slova o pokladu v nebi
2) Charakteristika pokladu
3) Náš poklad

VĚRNÍ SPRÁVCI (MT 24,45-51)

Přečtěte si podobenství v Mt 24,45-51. Co je v něm vyjádřeno?

Povšimněte si charakteristiky věrného a moudrého služebníka. Dělá, co se od něj očekává. Nejde jen o to, že zastává pravověrnou věrouku, ale jádro leží v jeho činech. Je poslušný. Čas návratu majitele nebyl důležitý. Bez ohledu na to, kdy přijde, najde svého služebníka, jak věrně plní své poslání.

Je snadné odsoudit nevěrného a odmítnout jeho nestálost. Jenže mnozí z nás se chovají stejně. Používáme prostředky, které nám svěřil Pán, pro sebe samé. Jsme zahlceni svými plány a svým programem, místo abychom vykonávali své správcovství.

Přečtěte si ještě jednou dnešní text. Jak se projevily špatný vztah nevěrného služebníka k pánovi? Co udělal? Jakou podobu má v dnešní době bití spolumužovníků, žraní a pití s opilci? Může se projevit i v našich životech?

Je také zajímavé, že nevěrný služebník vlastně věřil, že se pán vrátí; čekal ho však mnohem později. Možná je tu naznačeno nebezpečí pro nás adventisty – čekáme na Krista, ale přitom stále častěji (možná správně, možná ne) mluvíme o „opožďení“. Nemohlo dojít k podvědomému posunu v našich životech, protože příchod Páně je opožděn?

Představte si, že Kristus přišel včera. Našel vás jako věrného služebníka? Pokud ne, jak měl vypadat včerejší den, aby tomu bylo naopak?

Přehled dne: 1) Věrní a nemoudří služebníci
2) Riziko zvykání si na opožděný příchod

NAUČIT SE SPOKOJENOSTI (1 Tm 6,6)

„Zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už sama velké bohatství.“ (1 Tm 6,6)

„Spokojenost s tím, co máme“ v 1 Tm 6,6 zahrnuje myšlenku soběstačnosti, „stav ve kterém člověk zvládne vše sám bez pomoci druhých“. Takový stav byl některými filozofy Pavlovy doby vysoce ceněn. I Pavel si cenil spokojenosti, ta pro něj však pramenila ne zevnitř – ze sebe sama, ale zvenku.

Prostudujte následující biblické oddíly, které také mluví o spokojenosti: Fp 4,11-13; Žd 13,5. Jak může křesťan prožívat spokojenost i za obtížných okolností? Jak jste okusili to, o čem Pavel mluví, sami na sobě? Co vás to naučilo? Sdílejte tyto situace navzájem ve třídě.

Naše spokojenost pramení z důvěry v Krista. On nás posiluje. On je naše skála a vše ostatní je pohyblivý písek. On je jistota a vše ostatní je nejisté. Mimo Ježíše Krista není pravá spokojenost.

„Pavel v dopise Timoteovi zdůrazňuje záludnost číhající na boháče, kteří se začnou domnívat, že majetek z nich dělá důležitější lidi. Začnou mít pocit, že úspěch v hromadění věcí jim zaručuje moudrost a zdravý úsudek. Stručně řečeno, domnívají se, že bohatství přináší i duchovní zralost. To je omyl. Málodko se drží rady, kterou udělal Pavel Timoteovi. Mnozí se chlácholí, že jejich majetek jim zajišťuje vliv i v Božích očích. Pavel říká: ‚Zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už sama velké bohatství.‘ Člověk může věnovat celý život hromadění majetku, ale na svět nic nepřinesl a nic si z něj neodnese. Zemře a vše, co ho stálo tolik úsilí, musí nechat jiným. Vsadili i svůj věčný zájem, aby získali tento svět, ale ztratili tento i věčný.“ (Ellen Whiteová, Testimonies for the Church, sv. 1, s. 541)

Přečtěte si slova Ellen Whiteové. Hrozí nebezpečí, které popsala, i člověku, který není bohatý? V čem je nebezpečí nevyvážené honby za pozemskými věcmi? Jak se prakticky bránit této pasti?

Přehled dne: 1) Spokojenost
2) Spokojenost od Boha

DOPORUČENÉ STUDIUM

Dva příběhy o správcovství. Srovnajte příběh pošetilého boháče a Nikodéma.

Boháč a stodoly: L 12,13-21

„Podobenstvím o pošetilém boháči Kristus ukázal bláhovost lidí, pro které je tento svět vším. Boháč dostal všechno od Boha... Neuvědomoval si, že Bůh ho učinil správcem svých statků, aby mohl pomáhat potřebným. Dostal skvělou příležitost rozdávat Boží dary, myslel však jen na svůj vlastní prospěch.“ (KP 147; COL 256)

Nikodém: J 3,1-2; 19,38-40

„Když se nyní Židé pokusili zničit mladou církev, vystoupil Nikodém na její obranu. Už nebyl opatrnický a váhavý jako dříve, nyní posiloval učedníky ve víře a užil svého jmění, aby pomohl církvi v Jeruzalémě a podpořil dílo evangelia. Ti, kdož ho dříve měli v úctě a vážnosti, se mu nyní vysmívali a pronásledovali ho. Nikodém zchudl na pozemských statcích, avšak v obraně své víry se tím nedal zvíkat.“ (SA 71; AA 105)

Diskusní otázky:

1. Představte si, že by každý dával desátky, kamkoli ho napadne, a ne církvi. Mohla by církev dále existovat a fungovat? Diskutujte o tomto problému ve vaší třídě.
2. Jak nám pomáhá odevzdávání desátku nesklouznout k lakotě?
3. Představte si, že někdo přijde do vaší třídy a řekne: „Přišel jsem o práci, stěží zaplatím nájem a nakrmím děti. Já prostě nemůžu desátek dávat. Nevyjdu ani s tím, co mám.“ Co byste mu řekli? Co byste pro něj udělali?

Tento týden se modlíme za sdružení Oltenia v Rumunské unii.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠICH TĚLECH

**Biblické texty na tento týden: J 1,1-4; Ko 1,16-17; Ga 3,13;
1 Pt 1,18-19; 1 K 6,19-20; 10,31**

Verš k zapamatování

„Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě! Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.“ 1 K 6,19-20

Myšlenka týdne

Naše těla nejsou kontejnery na odpad, do kterých můžeme sypat, co chceme, a zacházet s nimi, jak chceme. Vykoupeni krví Ježíše Krista, měli bychom mu vzdávat čest i naším tělem. Otázka zní: Jak se to dělá?

VY JSTE CHRÁM BOHA ŽIVÉHO.

Když apoštol Pavel poprvé Korinťanům zmínil slovo chrám, asi se jim nevybavila jejich těla. Na mysli jim spíše vytanul chrám Afrodité, kde se muži oddávali sexuálním hrátkám s kultickými kněžkami. Proto asi Pavel věnuje tolik času budování nové představy chrámu, kde sídlí Bůh. Nyní jsou tím chrámem srdce těch, kteří přijímají Krista jako Spasitele. Pavel říká: „My jsme přece chrám Boha živého“ (2 K 6,16) a „...vaše tělo je chrámem Ducha svatého“ (1 K 6,19). Důvod, proč pečovat o naše tělo, tedy netkví v prodloužení života ani v získání lepšího zdraví, ale v poznání, že v něm sídlí Bůh.

SKRZE NĚHO VŠE UČINĚNO JEST (J 1,1-3)

Novozákonní pisatelé bez rozpaků přiznávají Ježíši Nazaretskému nejen roli Mesiáše, Syna Boha Nejvyššího, ale také Stvořitele světa. Tisíce let před svým vtělením pronesl slovo, které stvořilo svět.

Jaké tři nároky Slova učiněného tělem vznáší apoštol Jan v prologu svého evangelia?

J 1,1-2 _____

J 1,3 _____

J 1,4 _____

I apoštol Pavel si byl vědom jedinečnosti Ježíše Krista, Syna Božího, Stvořitele všech věcí a dárce života. Pavel o Ježíši, obrazu neviditelného Boha, napsal: „... neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On předchází všechno, všechno v něm spočívá.“ Ko 1,16-17

Srovnejte J 1,1-4 s Ko 1,16-17. Jak se doplňují? Jaká je klíčová myšlenka obou oddílů?

Během své služby Ježíš nikdy přímo neprohlásil, že je Stvořitelem světa. Přesto při bedlivém studiu jeho života a učení objevíme mnoho příkladů, které svědčí o jeho stvořitelství. Když utišil bouři na Galilejském moři, užaslí učedníci zvolali: „Kdo to jen je, že ho poslouchá i vítr i moře?“ (Mk 4,41)

Podržte v mysli dnešní biblické pasáže a přečtěte si Gn 2,7, kde Bůh tvoří člověka. Všimněte si zvláště blízkosti, intimity tohoto aktu, která kontrastuje se vším ostatním v Genezi. Lze z něj vyčíst něco o základním smyslu našeho bytí, o tom, kým jsme a proč jsme zde? Jak radikálně se mohou naše odpovědi lišit od člověka, který věří, že jsme produkt shody okolností? (Viz též Gn 1,26-27.)

Přehled dne: 1) Ježíš – Slovo
2) Ježíš – Stvořitel

VYKOUPENÍ (GA 3,13)

Včera jsme byli svědky toho, jak Ježíš Kristus povolal k existenci celý svět svým slovem. Viděli jsme také, jak se sklonil a přiblížil k člověku při jeho tvoření. Nejsme vlastníky sebe sama, nestvořili jsme se ani jsme se nerozhodli pro existenci dle své vůle. Nemáme absolutní právo disponovat svým životem. Jako objekty specifického stvořitelského činu patříme Bohu, který má na nás větší nárok než my sami.

Přečtěte si poslední větu v předcházejícím odstavci. Jaké má tato myšlenka důsledky? Jak by měla ovlivnit náš život a naše rozhodnutí? Kdy naposled jste při svém rozhodování brali v potaz tezi vyslovenou v této větě?

Patříme Bohu, protože nás stvořil, ale podle Bible je zde ještě jeden důvod, proč mu cele náležíme.

Přečtěte následující texty. Co říkají a jak nám pomáhají porozumět Hospodinovu právu na náš život? Sk 20,28; Ga 3,13; 4,4- 5; 1 Pt 1,18-19; Ko 1,14; Žd 9,12

Myšlenka vykoupení v Bibli zahrnuje zaplacení výkupného, osvobození, záchránění nebo obnovení. Skrze Ježíše se toto všeho lidem dostalo, a proto je jeho nárok na nás mnohem větší než kdy předtím. Stvořil nás, ale také vykoupil. Samotná existence nemusí být pro všechny důvodem, aby svému Stvořiteli vzdávali díky. Jsou lidé, kteří proklínají den svého zrození. Naopak vykoupení slibuje nový život bez utrpení a zla. Kristus pro nás udělal něco úžasného, co nelze zničit ani zmenšit. (Viz Da 2,44.)

Napište modlitbu, která vyjádří vaše pocity k Bohu Stvořiteli a Vykupiteli. Jak odpovíte na jeho činy ve váš prospěch? Jaké závazky cítíte vůči Bohu a co vás motivuje jim dostát?

Přehled dne: 1) Ježíš – Vykupitel
2) Význam vykoupení

CHRÁM DUCHA SVATÉHO (1 K 6,19-20)

V první epištole adresované do korintského sboru vyjádřil apoštol Pavel myšlenku uctívání Hospodina naším tělem. To nebyla pro Korinťany myšlenka cizí. Žili ve městě, kde se tělesná sexuální stránka náboženství podporovala a chápala jako normální. Satan ničil představu o Bohu věřících i nevěřících. Promiskuita dominovala společnosti a pronikala i do církve.

Jakými dvěma důvody Pavel podporuje svůj postoj v diskusi o sexuální zvrácenosti a uctívání Boha tělem? 1 K 6,19-20

1 K 6,19 _____

1 K 6,20 _____

Shrňte, co myslíte, že nám Pavel chce těmito dvěma verši říci. Ovlivní jeho myšlenka nějak prakticky váš každodenní život?

Jako následovníci Ježíše Krista nemůžeme ke svému tělu přistupovat s nezaujatou lhostejností. Nemáme právo je zneužívat. Lidé říkají: „Je to můj život, můžu si s ním dělat, co chci.“ Bible ale naznačuje jinou myšlenku. Pokud křesťané své tělo poškozují, má to zničující dopad na ně samé a je to veřejným zostuzením Boha.

Jaká činnost je destruktivní pro člověka, jehož tělo by mělo být chrámem Ducha svatého? Viz též Př 20,1; 25; Dt 21,20; 1 K 10,31.

Nejde jen o sexuální čistotu. Uvědomění si, že v nás přebývá Duch svatý, musí mít dopad na každý aspekt našeho života. Nebudeme naše tělo poškozovat jakýmkoli způsobem. Budeme o něj pečovat a účastnit se aktivit, které Boha chválí.

„V křesťanství záleží na duši, ne na těle.“ Jak byste posoudili tuto větu z hlediska Bible? Jak máme správně rozumět spojení mezi fyzickou a spirituální stránkou lidské bytosti?

- Přehled dne:**
- 1) Chrám v Korintu
  - 2) Tělo – chrám Ducha svatého
  - 3) Důsledky přebývání Ducha v nás

VŠECKO ČIŇTE K SLÁVĚ BOŽÍ (1 K 10,31)

Pavel varoval korintské věřící před sexuální nevázaností a následně k tomu připojil obecný princip, který by se měl projevovat ve všech rovinách jejich života: „Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všecko číňte k slávě Boží.“ (1 K 10,31) Řecké slovo zde přeložené jako „sláva“ má shodný slovní základ jako sloveso použité v 1 K 6,19: „Proto svým tělem oslavujte Boha.“ Souvislost obou míst je zřejmá. Vaše tělo je chrámem Ducha svatého, a proto cokoli jíte či pijete, číňte k slávě Boží.

Jak prakticky vypadá „oslavování Boha“ tělem nebo jak se pije a jí k slávě Boží? Znamená to, že Bůh má zájem o naše jezení a pití? Proč?

Jsme fyzické bytosti. Stejně tak tomu bude na nové zemi. (Viz Zj 21,4.14.) Představa, že naše těla jsou místem Božího přebývání, jen zdůrazňuje, jak posvátný a důležitý je fyzický rozměr našeho života. Není překvapující, že se po nás chce, abychom užívali svá těla k slávě toho, kdo je stvořil. Násilí, sexuální zneužívání, jakýkoli hřích znehodnocuje Boží dílo, které nám on svěřil. Tělo může být zdrojem radosti i utrpení, v závislosti na našem zacházení s ním. Hospodin má zájem na tom, aby nám přinášelo potěšení a radost.

**Co vypovídají následující texty o Božím postoji k našemu fyzickému zdraví?
Ex 15,26; Jr 30,17; Mk 5,25-34; 3 J 1,2**

Přečtěte si následující slova Ellen Whiteové: „Přírodní zákony jsou Boží zákony, a proto je naší povinností pečlivě je studovat. Měli bychom hledat, co naše těla potřebují, a dát jim to.“ (Ellen Whiteová, Testimonies to the Church, sv. 6, s. 369) Co Ellen Whiteová říká? Jak se v jejích slovech odráží princip formulovaný Pavlem v 1. Korintským 10,31?

Přehled dne: 1) Oslavovat Boha tělem
2) Znehodnocování daru těla

ŠALOM! (JR 29,7)

Hebrejské slovo šalom je jedno z nejnámějších. Znamená „pokoj“ a v současném Izraeli je používáno jako neformální pozdrav.

Co se vám vybaví při zaslechnutí slova mír, pokoj? Jaké různé významy toto slovo v češtině má? Co znamená pro vás osobně?

Slovo šalom je významově velice bohaté a jeho výskyt ve Starém zákoně čítá několik set míst. Zahrnuje celistvost, dobré žití, prospívání, zdraví, vnitřní harmonii. Týká se fyzické, duševní i duchovní roviny života jednotlivce i národa.

Jeden z prvních výskytů nalezneme v příběhu Jákoba, který se dotazuje po zdraví, pohodě (šalom) Lášana (Gn 29,6). Kontrast tvoří Jeremjáš (Jr 29,7), který vyzývá Židy v Babylonii, aby se modlili za šalom „města, do kterého jsem vás přestěhoval“, jak řekl Hospodin. Šalom města bude znamenat šalom pro židovské přesídence.

Vyhledejte následující verše, které obsahují slovo šalom v různých tvarech. Jak se díky nim rozkrývá jeho význam ve smyslu zdraví a duchovní zralosti? Gn 43,28; Př 3,2; Jr 33,6; Ž 38,4 („pokoje nemá jediná...“ slovo pokoj je šalom), 119,165; Iz 48,22

V Bibli je Ježíš nazýván „kníže pokoje“. Pouze skrze něho a víru v něj, skrze poslušnost jeho zákona, můžeme nalézt duševní i fyzický mír, zdraví, zralost a pohodu.

Adventisté dostali veliké požehnání v podobě zdravotního poselství. Jak vážně jej berete? Co změnit, aby ve vašem životě převládl ‚šalom‘?

Přehled dne: 1) Význam slova šalom
2) Ten, kdo dává šalom

DOPORUČENÉ STUDIUM

Poselství o zdraví, oslavě Boha skrze tělo, bylo pro adventisty sedmého dne vždy důležité. Skrze službu Ellen Whiteové se nám dostalo silné Hospodinovo vedení. Je privilegiem sdělit toto poselství světu. „Je nemožné vést lidi ke spasení bez toho, aby se odvrátili od hříšných potěšení, která ničí zdraví, znečišťují duši a znemožňují Božímu učení, aby zasáhlo jejich srdce... Lidem z nižších sociálních vrstev by mělo být evangelium zdraví kázáno prakticky, aby věděli, jak pečovat o tělo – chrám Ducha.“ (Ellen Whiteová, Testimonies for the Church. sv. 7; s. 137; viz též Education, s. 99, 100)

Diskusní otázky:

- 1. Spasení jsme Boží milostí skrze víru, a ne našimi skutky, tak v čem tkví význam péče o tělo?**
- 2. Jak, jestli vůbec, je spojena svatost a zdraví? Má tato myšlenka oporu v Bibli?**
- 3. Jako třída diskutujte nad tím, jak pomoci vašemu sboru být pozornější v péči o tělesné zdraví.**
- 4. Jaké nebezpečí hrozí, pokud spojujeme zdraví s vírou a duchovností? Necítí nemocní, že ostatní je vnímají jako ty, které Hospodin trestá?**
- 5. Jakou roli hraje v otázce těla jako chrámu Ducha oblékání a ozdobování? Co o tom říká Bible?**

Tento týden se modlíme za seminář Bogenhofen v Rakouské unii.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠÍ PRÁCI

**Biblické texty na tento týden: Gn 1,27-28; 2,15; 3,17-19;
2 Te 3,6-12; Sk 10,36-43; Ef 4,28; Mt 25,14-30**

Verš k zapamatování

„Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak.“ L 3,11

Myšlenka týdne

Kristova přítomnost v naší práci se projeví poctivostí a spolehlivostí. I práce rukou přináší Bohu čest a požehnání ostatním lidem.

DŮSTOJNOST PRÁCE.

Následovníci Krista by měli hledat to, co je nad nimi, a ne pozemské věci. Přesto si Bůh přeje, abychom pracovali, jak nejlépe umíme. Ellen Whiteová při svém výkladu Ježíšova podobenství o hřivnách poznamenala: „Přesto nás Bůh povolává, abychom mu sloužili v časných věcech života. Příle v práci i zbožnost jsou součástí pravého náboženství... Každý skutečně obrácený člověk je pilný pracovník.“ (KP, 202; COL 343) Daru práce se budeme věnovat celý týden. Objevíme, že poctivá a kvalitní práce je dobrou výpovědí o naší víře.

DAR PRÁCE V RÁJI (GN 1,27.28; 2,15)

Smysluplná práce pro dobro celku byla součástí Božího původního záměru s člověkem.

Jaké pracovní úkoly přidělil Hospodin prvním lidem? Gn 1,27-28; 2,15 Jakou povahu měla jejich práce? Proč by se v dokonalém světě mělo pracovat? Vypovídá existence práce v ráji něco o postavení práce obecně?

Zahrada Eden byla dokonalým životním prostředím. Veškeré bytosti spolu žily v souladu. Bůh v tomto bezchybném světě dal Adamovi s Evou úkol pracovat ve prospěch zahrady i zbytku světa. Jejich vztah ke světu se netvořil pouze z radosti z něj, ale i ze smysluplného zasahování do něho. Měli světu vládnout, tak jako moudrý zahradník vládne své zahradě. Byli součástí stvořeného světa, pracovali v jeho prospěch a současně mu vládli. Což je jistě zajímavá kombinace rolí.

S ohledem na lidskou schopnost růst, učit se, měnit se, proč Bůh lidem v bezhříšném prostředí svěřil práci a zodpovědnost?

Jakým způsobem vám vaše práce, bez ohledu na to, o jaký druh jde, umožňuje růst, zrát a učit se? Jak využít možnosti, které vaše pracovní zařazení nabízí k růstu a zrání?

Přehled dne: 1) Původ práce
2) Práce v ráji

PRÁCE PO VZNIKU HŘÍCHU (GN 3,17-19)

Vstup hříchu do světa s sebou přinesl mnoho negativních důsledků. Nejničivější byla smrt. Než se jí museli Adam s Evou sami podrobit, byli svědky toho, jak si bere jejich mladšího syna Ábela. Hřích prostoupil nejen mezilidské vztahy, ale i životní prostředí.

Pročtěte si pozorně a s modlitbou Gn 3,17-19. Jak hřích ovlivnil životní prostředí a náš vztah k němu? Jak rozumíte Hospodinově řeči v této pasáži? Jde o trest za hřích, nebo o jeho přirozené důsledky?

Není zřejmé, kolik uplynulo času od stvoření k okamžiku, kdy byla jeho dokonalost znetvořena hříchem. Není pochyb, že Adam s Evou strávili nějakou dobu prací v dokonalém světě. Náhle se jim jejich okolí odcizilo a mezi lidmi a ostatním stvořením vzniklo nepřátelství. První lidé začali skrápět plody své práce potem a krví. Cyklus zániku a nového vzniku v přírodě jim stále připomínal vlastní smrtelnost a ostře kontrastoval se vzpomínkami na Eden.

Povrchní čtení uvedených biblických veršů jakoby směřovalo k nepřiměřené tvrdosti Hospodinova trestu. Co však leží pod povrchem slov? Mohly změny, které Hospodin způsobil, Adamovi a Evě pomoci?

„Bohem určená lopotná práce měla omezit vstup zla způsobený lidskou neposlušností do světa. Satanova pokušení byla zastavena a záplava zla zadržena. Lidská dřina a lopota byla doprovázena zklamáním, únavou a bolestí, ale také štěstím a rozvojem lidského potenciálu. Práce byla pojistkou proti pokušení. Kázeň, která ji musí doprovázet, brání zkaženosti a zároveň učí čistotě, pevnosti a pílí. Práce je důležitou součástí Božího plánu na záchranu lidské rasy.“ (Ellen Whiteová, Messages to Young People, s. 213)

Jaké příklady pozitivního vlivu práce na duchovní život znáte?

Přehled dne: 1) Vliv hříchu na práci
2) Smysl práce v boji proti hříchu

Úterý 30. srpna

PRODUKTIVITA NAŠÍ PRÁCE (2 TE 3,6-12)

Přečtěte si 2 Te 3,6-12 a poté odpovězte na následující otázky:

1. Čemu se lidé mají vyhnout?
2. Čí příklad mají následovat a v čem?
3. Jak Pavel zdůvodňuje skutečnost, že on a další zvěstovatelé evangelia pracují, aby si vydělali na živobytí?
4. Jak se Pavel stavěl k těm, kteří odmítali pracovat?
5. Jak byste shrnuli podstatu Pavlova poselství v těchto verších? Jaké principy můžeme aplikovat ve vlastním životě? Jak se máme postavit k práci a k těm, kteří nepracují?
6. Jaká situace omlouvá ty, kteří nepracují? Jaká je potom naše zodpovědnost vůči takovým lidem?

Výkonnost v práci s sebou nese mnohá požehnání. Dokážeme zaopatřit rodinu a své blízké. Děláme čest Hospodinu, jenž je naším Pánem. Ať ořeme pole, staráme se o nemocné, pracujeme doma nebo vedeme firmu, může naše práce přinášet čest Bohu a požehnání lidem kolem nás. Takový je postoj člověka, v jehož životě je přítomen Kristus.

„Kdo nepracuje, ať nejí!“ Jak se tento postoj slučuje s ideou milosti a odpuštění?

- Přehled dne:**
- 1) Pavel a práce
  - 2) Křesťanova píle a výkonnost

PRÁCE PRO DRUHÉ (EF 4,28)

Jaké rady adresoval apoštol Pavel věřícím v Efezu ohledně práce? Ef 4,28

Pavel žil, co kázal. Efezským starším před svým odchodem z Mílétu řekl: „Od nikoho jsem nežádal stříbro, zlato ani oděv. Sami víte, že tyto mé ruce vydělávaly na všechno, co jsem potřeboval já i moji společníci.“ (Sk 20,33-34). Pavlovo učení i jeho život evokuje jiného služebníka Ježíše Krista – Jana Křtitele. Ten vyzýval své posluchače, aby plody práce člověka byly požehnáním i pro ostatní: „Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak.“ (L 3,11)

Přečtěte si Jk 2,14-20. Co důležitého říká pro ty, kdo vyznávají, že jsou spaseni pouhou vírou? Jak nám jeho postoj pomáhá pochopit, jaká je tato spásná víra?

Překvapivé je, jaké skutky spojuje Jakub s vírou. Máme sklon domnívat se, že těmito skutky jsou: zdržet se krádeže, vraždy, neporušovat sobotu atd. Jakub ale mluví o něčem jiném. Skutky pro něj znamenají postarat se o ty, kdo jsou v nouzi. Mít pro ně jen pěkná slova nebo modlitby nestačí. Jakub dává příklad činů, které projevuje skutečná víra. Nesmíme se nechat chytit do pastí, která tvrdí, že víra hlavně „dává desátky z kopru a máty“, a ignoruje, co žádá zákon: „spravedlnost, milosrdenství a věrnost“. (Mt 23,23)

Pomoc chudým vyžaduje dvě věci: čas a peníze. Kolik času a kolik peněz věnujete pro trpící kolem vás? Co prozrazuje vaše odpověď o víře, kterou máte?

Přehled dne: 1) Práce pro druhé
2) Práce a víra

PRÁCE V OČEKÁVÁNÍ JEŽÍŠOVA NÁVRATU (MT 25,14-30)

Ježíš Kristus vyprávěl podobenství, které mělo za cíl ukázat, jak je třeba dát vše, co máme, k dispozici při očekávání jeho návratu.

Přečtěte si podobenství o hřivnách v Mt 25,14-30. Jaké poselství má pro nás dnes?

„Není lidská bytost, které by nebyla svěřena žádná hřivna. Ne každý ji ale věnuje práci pro Hospodina. Pro nikoho není výmluva. Nikdo nesmí zůstat nečinný. Od každého se očekává maximum. Hřivny, které mu byly svěřeny, by měl použít v posvěcené službě Ježíši.“ (Ellen Whiteová, Redeem the Time Because the Days Are Evil, Review and Herald, 21. dubna 1896)

Podobenství je zařazeno ihned za podobenství o družičkách (viz Mt 25,1-13). To zdůrazňuje důležitost života víry, odevzdání a modlitby, činné přítomnosti Ducha svatého v našich životech. Naopak následující podobenství o hřivnách mluví o aktivním životě křesťana. Mluví nejen o modlitbách, studiu a víře, ale i o práci pro Pána. Neomezujeme jej však pouze na práci. Ve všem co děláme, bychom měli projevovat věrnost a pílí jako dobří správcové.

Jak rozumíte řečenému podobenství v kontextu spasení pouhou vírou? Ř 3,28; 4,1-13; Ga 2,16

Naše víra se bude zrcadlit v činech a vztahu k darům, které nám Bůh dává. Křesťanství není oddělené od života. Náš život není oddělen od práce. Dobrá, důkladná a solidní práce může být mocným svěděním o víře v Boha.

Kdyby vaše práce byla jediným možným projevem vaší víry, co by si lidé kolem vás o vašem náboženství mysleli?

Přehled dne: 1) Podobenství o hřivnách
2) Práce – svědectví o Kristu

DOPORUČENÉ STUDIUM

Přečtěte si stranu 212 z knihy Kristova podobenství.

Někteří lidé jsou povoláni k plné službě Bohu. Mají přednost, ale i zodpovědnost věnovat vše službě království Božímu. Ellen Whiteová o nich psala v dopise, napsaném na začátku 20. století: „Mnozí mladí lidé pracující v sekulárním zaměstnání budou cítit puzení plně se odevzdat službě Bohu, stát se posly světla ... Mělo by se jim dostat vzdělání, které budou ve své službě potřebovat. Ti, kdo pracují pro Pána, ať se navzájem povzbuzují modlitbami a rozhovory. Ať jsou si navzájem příkladem ve věrnosti a příli.“ (Ellen Whiteová, dopis 66, 1901, Manuscript Releases, s. 44)

Diskusní otázky:

- 1. Jak zapadá do diskuse o práci sobota? Jaké ona skrývá poselství ohledně práce?**
- 2. Jak souzní základní poselství tohoto týdne se slovy v Ga 6,2?**
- 3. Každá generace má své zástupce, kteří se plně věnují práci pro Hospodina. Přemýšlejte o vlastní zemi a napište příklady lidí, jejichž působení přineslo slávu Bohu a požehnání lidem.**
- 4. Je ve vašem sboru někdo nezaměstnaný? Jak mu můžete pomoci jako sbor
1) zaopatřit rodinu a 2) najít práci?**
- 5. Kdo se nestará o své blízké a zvláště o členy rodiny, zapřel víru a je horší než nevěřící. (1 Tm 5,8) Přemýšlejte ve třídě o tomto výroku a o vašem vztahu k podobným lidem.**

Tento týden se modlíme za výstavbu mediálního centra pro Hlas naděje v Německu.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠÍ BOHOSLUŽBĚ

Bibliické texty na tento týden: Ž 95,6-7; 99,9; Zj 5,8-14; 14,6-7; J 2,13-16; Sk 4,24-31; Ko 3,16; Ž 47; 63,1-4; 150

Verš k zapamatování

„Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. On je náš Bůh, my lid, ježž on pase, ovce, ježž vodi svou rukou.“ Ž 95,6-7

Myšlenka týdne

Ten, v jehož životě je přítomen Kristus, nachází radost a potěšení v uctívání Boha Otce, Syna i Ducha svatého v duchu a v pravdě.

BŮH HLEDÁ TY, KTEŘÍ VZÝVAJÍ JEHO JMÉNO.

Každá lidská bytost něco či někoho uctívá. Nerozhodujeme se, zda uctívat, ale spíše koho nebo co uctívat. Ježíš kladl na bohoslužbu veliký důraz svými činy i svým učením. Bez ohledu na to, zda se nacházel v jeruzalémském Chrámu, v galilejské synagoze nebo na úbočí bezejmenné hory, neváhal věnovat svůj čas bohoslužbě. Při setkání s ženou u Jákobovy studny překvapivě prohlásil, že Hospodin hledá ty, kdo ho opravdově uctívají. Podle Ježíše jsou to lidé, kteří ho ctí „v duchu a v pravdě“. J 4,23 Tento týden budeme hledat vztah těch, kdo žijí v Kristově blízkosti, k bohoslužbě.

OHNISKO NAŠÍ BOHOSLUŽBY (MT 4,10)

Jediný je hoden být uctíván. Když satan nabádal Ježíše, aby se sklonil a vzdal mu čest, Kristus odpověděl: „Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: ‚Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.‘“ Mt 4,10

Jaké důvody k uctívání Hospodina uvádí Bible?

Ž 95,6-7 _____

Ž 99,9 _____

Zj 4,8-11 _____

Zj 5,8-14 _____

Písmo jasně vyjadřuje, že jediným, kdo se má nacházet v ohnisku naší bohoslužby, je Hospodin Bůh. Přesto lidé zaměřují svoji bohoslužbu jinam. Když se apoštol Jan ocitl tvář v tvář andělovi, poklekl, aby mu vzdal čest. Nebeský posel ho pokáral slovy: „Střež se toho! ... Před Bohem poklekní!“ Zj 19,10

Přečtěte si Sk 14,8-18. Jak reagovali obyvatelé Lystry, když byl Pavlem a Barnabášem uzdraven chromý v Ježíšově jménu? Proč je jejich reakce pochopitelná? Jak na nás v 21. století čeká stejné pokušení – tj. uctívat někoho jiného než Boha?

Lidé žijící v Lystře přinesli obětní zvířata a začali kulticky uctívat Pavla s Barnabášem. Říkali: „To k nám sestoupili bohové v lidské podobě.“ (Sk 14,11). Ellen Whiteová poznamenává, že „Pavel se všemožně snažil zaměřit jejich mysl na pravého Boha, který je jediný hoden bohoslužby, ale bylo to velmi obtížné.“ (Ellen Whiteová, Sketches From the Life of Paul, s. 58)

Jak byste odpověděli na otázku, proč uctíváte Boha právě tímto způsobem? Jak se dá obhájit bohoslužba směřovaná k bytosti, která je neviditelná, jejíž existence sama je předmětem víry?

Přehled dne: 1) Uctívat pouze Boha
2) Uctívání stvoření

SOBOTA A BOHOSLUŽBA (GN 2,1-4)

Je naší výhodou, že uctívat Boha můžeme kdykoli. Jakmile pozdvihneme srdce a hlas k Bohu, připojujeme se k nebeským bytostem, které vykonávají bohoslužbu před jeho trůnem dnem i nocí. Skrze tichou modlitbu a rozjímání můžeme vzdávat úctu Bohu skutečně kdekoli a kdykoli (1 Te 5,17). V mnoha ohledech je naše osobní ztišení důležitější než bohoslužba celého společenství.

Přesto jsou zvláštní chvíle určené pro bohoslužebná setkání, odlišné od každodenního běhu života křesťana. Takovými příležitostmi byly starohebrejské svátky, dny určené k bohoslužbě a díkuvzdání (viz Lv 23,4-44).

Sobota má ještě univerzálnější charakter než další starozákonní svátky, protože je určena všem lidem – židům i pohanům.

Přečtěte si Gn 2,1-4. Co v těchto slovech naznačuje všeplatnost soboty? Byla určena pro celé lidstvo, nebo jen pro zvláštní skupinu lidí?

Prostudujte Zj 14,6-7 a odpovězte na následující otázky:

- 1. Komu je určeno „věčné evangelium“? Jak vaše odpověď souzní s tím, co jsme četli v Gn 2,1-4?**
- 2. Koho máme uctívat?**
- 3. Pomáhají vám odpovědi na předcházející otázky lépe porozumět roli soboty v poselství prvního anděla Zj 14? Jak?**
- 4. Co činí ze sobotního dne zvláštní příležitost k bohoslužbě? Ex 20,8-11 Jak dobře tuto příležitost využíváte? Co je potřeba změnit na vašem požívání soboty, abyste získali maximum jejího požehnání?**

Přehled dne: 1) Sobota – prostor pro uctívání
2) Sobota a trojandělské poselství

JÁDRO BOHOSLUŽBY (1 PA 16,8-36)

Přečtěte si Davidovu děkovnou píseň v 1 Pa 16,8-36. Co znamená „sklánějte se před Hospodinem v okrase svatosti“ (v. 29 – BK)? Snad může v odpovědi pomoci J 4,23-24.

Svatost v Bibli znamená „oddělit něco pro svatý účel“. To přesně vystihuje bohoslužbu – oddělit svůj čas i sebe samé pro zvláštní setkání s Bohem. Jí vyjadřujeme: „Jak jsi veliký a já nehodný.“ Skrze bohoslužbu uznáváme naši úplnou závislost na Kristově spravedlnosti, která jediná nás může přivést k záchraně. Bohoslužba je chvíle, kdy ustává naše pracovní úsilí, naše zábava a vše ostatní, čemu se běžně věnujeme. Plně se ponoříme do chval a uctívání toho, který je zdrojem všeho života, jehož smrt otevřela dveře do nebe pro každého, kdo má zájem.

Pravá bohoslužba je něco víc než jen písně, modlitby a liturgie. Je činem, lidským vyjádřením vděčnosti za to, kým Bůh je a co jedinečného pro nás skrze Krista učinil. Podobně to vyjádřil Jan: „V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání.“ (1 J 5,3) Naše láska k Bohu se projevuje i v bohoslužbě. Je to jiný projev lásky než zachovávání přikázání, ale láska je v něm stejně tak. Je to snad částečné naplnění toho, když Ježíš mluvil o uctívání „v duchu a v pravdě“.

Co v kontextu předchozího odstavce motivovalo Ježíše k vyhnání kupců z chrámu? J 2,13-16

Bohoslužba, jako všechny opakující se věci, čelí riziku rutiny. Tak snadno přestaneme bohoslužbu prožívat v duchu a v pravdě, tedy z upřímné lásky a vděčnosti Bohu. Potom bohoslužba odbočí a jde svou vlastní nezdravou cestou. Chrámové bohoslužby v Jeruzalémě byly za Ježíšova života studené, formální a staly se předmětem obchodu. Totéž se děje i dnes. Naše bohoslužby jsou zábavným představením nebo společenským setkáním; Hospodin na ně shlíží z nebe a říká: „... tento lid se přibližuje ke mně ústy a ctí mě svými rty, ale svým srdcem se ode mne vzdaluje a jejich bázeň přede mnou se stala jen naučeným lidským příkazem...“ (Iz 29,13).

Vzpomeňte si na dva bohoslužebné zážitky vašeho života: z jednoho jste odešli povzbuzeni, posílení ve víře a z druhého zničení, studení a rozladění. V čem spočíval rozdíl?

Přehled dne: 1) Vnitřní zaujetí pro bohoslužbu
2) Bohoslužba a její nebezpečí

VYJÁDŘENÍ BOHOSLUŽBY (Ž 47)

Při pohledu do Bible zjistíme, že bohoslužebná vyjádření byla během mnoha staletí rozmanitá a různorodá.

Jakou vnější formu měla bohoslužba v následujících biblických pasážích? Při čtení si kladte otázku: Jaká byla tehdejší společnost – vážná a zamračená, nebo radostná a spontánní? Je něco vážného automaticky svaté a něco veselého automaticky s bohoslužbou neslučitelné?

Ž 47 _____

Ž 63,1-4 _____

Ž 150 _____

Ž 149,3 _____

Klíčovou roli při bohoslužebném jednání hrála vždy hudba. Nebe je plné písní chvály (viz Zj 5,9-10; 15,3-4). Vyjadřujeme-li svou úctu Bohu skrze hudbu, připojujeme se tím k mocné symfonii hlasů. „Hudba je součástí uctívání Boha v nebeských síních, a proto bychom měli usilovat o to, abychom se svými chvalozpěvy, co nejvíce přiblížili harmonii nebeských kůrů. ... Zpěv jako součást bohoslužby je při uctívání Boha roven modlitbě. Srdcem nutno vycítit ducha písně, aby jí byl dán správný výraz.“ (PP 448; PP 594)

Jak rozumíte Pavlovu výroku, že při zpěvu žalmů a písní bychom měli zpívat Pánu s milostí v srdci? Ko 3,16

Hudba může být zábavná nebo krásná, ale nemusí obsahovat milost Boží. Jedině hudba, která tryská ze srdce dotčeného milostí našeho Pána Ježíše Krista, může být projevem bohoslužebné úcty „v duchu a v pravdě“.

Jaká je vaše oblíbená náboženská píseň, píseň, která se dotýká srdce? Zazpívejte si ji hned teď a vzdějte Hospodinu díky a čest.

Přehled dne: 1) Různost bohoslužebných projevů
2) Hudba v bohoslužbě

VLIV BOHOSLUŽBY (SK 2,46-47)

Uctíváme-li Boha v duchu a v pravdě, nevyhnutelně projdeme vnitřní změnou. Není možné stát v Boží blízkosti a zůstat nedotčený.

Přemýšlejte nad bohoslužbou raných křesťanů popsanou ve Sk 2,46-47. Jaký měla vliv?

Skutečná bohoslužba se nás osobně dotýká. Žalmista David prohlásil: „Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdeme do Hospodinova domu!“ (Ž 122,1). Objevil, že v Hospodinově přítomnosti je „vrchol radosti“ (Ž 16,11). S uctíváním Boha v duchu a v pravdě jde ruku v ruce radost. Riziko, kterému čelíme, je dvojitý. Můžeme se nechat unést vzrušením a rozbouřenými emocemi, což se u některých bohoslužeb děje. Můžeme ale také mít studenou, mrtvou a prázdnou bohoslužbu, která se neděje ani v duchu, ani v pravdě.

Bohoslužba je postavena na osobním vyjádření víry, ale v Bibli se mluví také o společném uctívání Hospodina, které se děje v obecnství. Jak asi prožívali křesťané radost při bohoslužbě, která následovala po propuštění Jana a Petra z vězení? Sk 4,24-31 Co nám tento příběh může říci pro naši sborovou bohoslužbu?

První křesťané odcházeli z bohoslužeb naplnění radostí a plni odvahy kázat evangelium. Svědectví, víra a láska k Bohu, kterou projevovali jejich bratři, jim dávala sílu a povzbuzení. Je smyslem bohoslužby čerpat navzájem víru, naději a posilu. Společná bohoslužba by nás měla přivádět blíž k Bohu a měla by naplňovat touhou hlásat evangelium o Kristu, o tom ukřižovaném. Pokud se to u vás neděje, pak jste nezažili pravou bohoslužbu, pouze jste se účastnili náboženského obřadu.

Napište, v čem podle vás tkví pravý smysl společné bohoslužby. Máte nějaké návrhy na změnu? Diskutujte o nich ve třídách.

Přehled dne: 1) Dva extrémy bohoslužby
2) Bohoslužba rané církve

DOPORUČENÉ STUDIUM

Bohoslužba a kříž. Najděte v Novém zákoně několik textů, které mluví o Ježíšově smrti za nás. Rozjímajte o nich. Napište, jak rozumíte jeho smrti a odpuštění, které je skrze ni možné. Modlete se a prostě Boha o pochopení činu, který Kristus vykonal. Nyní musíte být naplněni touhou vzdát Bohu čest a díky, protože nic nevede k bohoslužbě spolehlivěji než Kristův kříž.

Vykoupení se budou moci bohoslužbě věnovat nekonečné věky. Sejdou se lidé z každého kmene, národa, jazyka i lidu. Naše kulturní pozadí bude odlišné, ale naše hlasy se přesto spojí v symfonii chvály. „Nebesa i země budou společně chválit Hospodina, v každý den odpočinku“ (Iz 66,23). Spasení se budou s radostí a úctou klanět Bohu a Beránkovi.“ (TV 469; DA 769)

Diskusní otázky:

- 1. Vyjádřete ve třídě svou představu ideální pobožnosti. Jak se vaše představy liší? V podstatných věcech, nebo jen v záležitostech vkusu? Co učí o stylu liturgie Bible?**
- 2. Jak může naše pobožnost lépe odrážet bohoslužbu, která se děje v nebeských nádvořích (viz Zj 4; 5; 19,1-7)?**
- 3. Jak se liší uctívání Boha v různých kulturách? Jsou tyto rozdíly kulturně podmíněné, nebo jde o nevěrnost biblickému vzoru? Jak velkou roli hraje kultura při pobožnosti? Existuje „správný“ způsob, jak vzdát Bohu chválu a čest?**
- 4. Bohoslužby často tíhnou k zkostnatělým, formálním strukturám nebo naopak k náboženské show. Kam směřuje váš sbor? Co je třeba změnit, abyste nepadli ani do jedné z pastí?**

Tento týden se modlíme za nakladatelství Vie et Santé.

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V NAŠÍ SLUŽBĚ

**Biblické texty na tento týden: J 13,1-15; Ř 12,4-8;
1 K 12,28-13,3; L 10,38-42**

Text k zapamatování

„Víte, že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, utlačují je. Ne tak bude mezi vámi; ale kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem.“ Mk 10,42-43

Myšlenka týdne

Ježíš prožil život služby. Sám o sobě řekl: „Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ (Mk 10,45) Jako Ježíšovi následovníci jsme povoláni k službě v jeho jménu.

POVOLÁNÍ K SLUŽBĚ.

Pokud přijmeme Ježíše Krista do svého života, pozve nás k následování. Není to pozvání k velkolepému životu, jak se to tradičně chápe. Je to pozvání k životu služby. Je to pozvání k tomu, abychom si osvojili smýšlení Krista, který se pokořil a vzal na sebe podobu služebníka. My, jeho učedníci, tak často usilujeme o místo na slunci, o vysoké posty. Ježíš nás ale laskavě usměřňuje svým životem i slovem: „...ne tak bude mezi vámi.“ (Mt 20,26)

Jsme povoláni k službě Ježíši Kristu a službě druhým lidem. Nesloužíme z donucení, ale z lásky k tomu, který si nás zamiloval a obětoval se za nás. To je jediná služba, která má hodnotu. Služba zrozená z lásky k Bohu a lidem.

JEŽÍŠŮV PŘÍKLAD (J 13,1-15)

Apoštol Jan je jediný, kdo tento příběh zaznamenal. Matouš, Marek i Lukáš mlčí. Petr a Pavel jej nezmiňují ani náznakem. Přesto tak dokonale charakterizuje Ježíšovu povahu.

Jak Ježíšovo chování v horní místnosti ilustruje jeho životní krédo – nedat si sloužit, ale sám službu prokazovat? J 13,1-15

Umývání nohou je obřad, který věřícím připomíná potřebu duchovního očistění skrze víru v Ježíše Krista. Ježíš to jasně vyjádřil: „Kdo je vykoupán, nepotřebuje než nohy umýt, neboť je celý čistý.“ (J 13,10) a „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“ (J 13,8)

To však není jeho jediný rozměr. Umývání nohou je také činem služby. Ježíšův život byl službou prodchnut. Měl právo posadit se a čekat, až bude obslužen, ale pokořil se, vzal na sebe podobu služebníka a rezignoval na sebeprosazení.

Přemýšlejte o dalších příbězích z Ježíšova života, ve kterých se odráží jeho touha sloužit druhým. Co nás učí následující biblické verše?

Mk 1,32-34 _____

L 9,12-17 _____

J 2,1-12 _____

Ježíš potvrdil své odhodlání sloužit nejen slovy, ale i činy. Jeho volání – Zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne! – je volání k službě.

Kdy jste naposledy posloužili někomu, kdo neměl možnost vám tuto pomoc oplatit? Kdy jste prokázali službu, která vyžadovala váš čas, vaše peníze či obojí a nekynul z ní žádný zisk? Co vaše odpověď prozrazuje o vaší víře?

Přehled dne: 1) Ježíš a služba
2) Umývání nohou

NEJVYŠŠÍ SLUŽBA (MT 28,16-20)

Ze všech dobrých věcí, které můžeme druhým dát, je nejcennější přivést je ke Kristu. Přivést je k tomu, kdo dal svůj život, aby každého člověka zachránil před smrtí. Věříme, že každý křesťan je pověřen říci světu evangelium o sebeobětujícím se Bohu. Otázka tedy nezní, jestli zvěstovat, ale jak zvěstovat. Znovu se tomu můžeme učit od Krista. „Kristova metoda může jediná přinést v evangelizaci úspěch. Spasitel žil s lidmi jako člověk, kterému šlo o jejich dobro. Soucítil s nimi, pomáhal jim a získal jejich důvěru. Poté je vyzval: „Následujte mne!“ (Ellen Whiteová, Ministry of Healing, s. 143)

Přemýšlejte o citátu Ellen Whiteové a pokuste se najít evangelijní příklady činů, které popsala (viz např. L 19,2-7; Mk 2,15-17; Mt 12,9-14). Poté se pokuste odpovědět na následující otázku: I když nejsem schopen zázraků jako Ježíš, jak mohu sloužit, jako sloužil on?

Kristova metoda vyžaduje jednu věc, kterou mnozí z nás nejsme ochotni dát: sami sebe. Možná nás uspokojí, že čas od času dáme peníze do sáčku na misijní sbírku nebo se mihneme na evangelizačních přednáškách. To má své místo, ale není to žít s lidmi ani služba jejich potřebám. Kristova služba je služba nesobecká. Není snadné do ní vstoupit, protože vyžaduje smrt vlastního já, a ta je bolestivá. Vyžaduje ochotu sloužit Bohu a druhým každý den. To je základ křesťanství a to otevírá srdce tak, jak je neotevře žádná argumentace, biblické hodiny ani sebechytřejší výklady prorocství.

Přemýšlejte o lidech, kteří žijí kolem vás a potřebují slyšet evangelijní poselství. Jak se k nim kristovsky přiblížit? Jste ochotni k osobním obětím, aby se to podařilo?

Přehled dne: 1) Nejvyšší služba? – Přivést ke Kristu
2) Kristova metoda získávání lidí – láska

ROZMANITOST SLUŽBY (1 K 12,28)

„A v církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným, řízení církve, řeč ve vytržení.“
1 K 12,28

Povolání říkat druhým o Kristu se dostalo každému z nás. Služba je to nesmírně důležitá a náš úspěch závisí na tom, jak dobře se budeme při jejím naplňování držet Krista. Konkrétní podoba, kterou bude mít služba každého křesťana, se však bude lišit v závislosti na jeho osobnosti a darech. Nejsme povolání, abychom byli všichni stejní. Částí křesťanské víry je také střídavé rozpoznání toho, jaké jsou mé dary, a co mi naopak dáno nebylo.

Napište různé služebnosti jmenované v Ř 12,4-8 a v 1 K 12,28-13,3. Do jaké služby povolal Bůh vás?

Při přemýšlení o různých podobách služby vyvstává logická otázka: A do jaké služby povolává mne? Každý si ji musí zodpovědět sám, ale následující kroky by k tomu mohly pomoci.

Krok 1: Pročtěte si různé služebnosti popsané v Bibli. Tento seznam není vyčerpávající. V průběžích bychom našli i další druhy.

Krok 2: Vyzkoušejte různé druhy služby. Pozorně sledujte své vlastní pocity a myšlenky. Pokud vaše dary odpovídají služebnosti, měli byste cítit svobodu a radost.

Krok 3: Dobře naslouchejte bratrům a sestrám. Hospodin často používá hlas druhých lidí, aby potvrdil naši volbu anebo naznačil lepší alternativu naší službě.

Jak se vám podařilo objevit dary, které jste od Hospodina dostali? Používáte je ve službě? Co by bylo potřeba změnit, abyste je lépe využili?

Přehled dne: 1) Naše pověření ke službě
2) Hledání místa ve službě

PŘÍKLADY SLUŽBY (SK 9,36-39)

Nový zákon je plný příkladů mužů a žen, chlapců a dívek, kteří sloužili druhým ve jménu Ježíše Krista. Například Ondřej, když přivedl svého bratra Šimona k Ježíši (viz J 1,40-42), nebo Dorkas, která šila oděvy potřebným (viz Sk 9,36-39). Může být užitečné vybrat si biblickou knihu a důkladně v ní vyhledat podobné případy.

Pročítejte si knihu Skutky apoštolů, která je plná příběhů o službě. Proste Ducha svatého, aby vám ukázal, který z příběhů je příkladem pro váš život. (Podobnou věc můžete udělat s jakoukoli jinou knihou v Bibli.)

Služba je průkazným projevem moci Hospodinovy, měnící naše životy. Už nejsme soběstřední a sobečtí. V službě druhým lidem nacházíme radost. V nesobecké službě je síla, kterou nedokáže negovat žádná moc na světě. Avšak zapojit se do ní je pro sobecké a hříšné lidi často bolestivý proces. Každodenní odevzdávání se Pánu je nezbytnou podmínkou.

Příklad kříže je nejvyšším projevem nesobecké služby v životě. Když budeme každý den rozjímat nad jedinečnou obětí učiněnou v náš prospěch, obětí Syna, skrze něhož vznikly světy (Žd 1,2) a který na sebe vzal hřích všech, naše srdce nemohou zůstat chladná. Před křížem nebudeme moci Kristu nic odmítnout. Před křížem se ukáže, že to málo, co pro druhé děláme, je úplná maličkost. A přesto nám Bůh říká: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ (Mt 25,40)

Vyšetřete si chvíli času a přemýšlejte o Kristu a o tom, jak ovlivňuje vaše odhodlání sloužit druhým.

Přehled dne: 1) Příklady služby v Bibli
2) Ježíšova smrt – nejvyšší služba

„MEDVĚDÍ SLUŽBA“ (L 10,38-42)

Nesmíme dovolit, aby naše služba pro Krista překryla budování vztahu s ním. Spirituální život musí být středem, ze kterého vše vychází. Pokud tomu tak nebude, stane se několik věcí: Začneme pociťovat hrdost na všechno, co jsme dokázali. Své činy budeme považovat za záruku spasení. Jak by Bůh mohl odmítnout někoho tak dobrého, jako jsme my?

Služba druhým nám zabere tolik času, že žádný nezbude na Krista. Typickým příkladem může být Ježíšova návštěva v domě Marie a Marty. V mnoha ohledech byla Marta příkladem víry. Věřila, že Ježíš je Kristus, Syn Boží (J 11,27). Svěřila Ježíši svou důvěru, i když se její situace zdála beznadějná (J 11,21-22). Přesto se stalo, že služba zakryla její vztah k Ježíši.

Jaký vliv mělo její zaměnění priorit na ni samotnou a následně i na její vztah s Ježíšem? L 10,38-42

Marta se trápí. Sloveso použité v řečtině je velmi silné. Nalezneme ho také ve Fp 4,6, kde Pavel nabádá křesťany, aby se „netrápili žádnou starostí“. Podstatné jméno stejného slovního základu se objevuje i v 1 Pt 5,7, kde Petr vyzývá, aby křesťané odložili u Pána všechnu úzkost a starosti. Marta své úzkosti nese sama. Její mysl je neklidná, roztěkaná, plná vnitřního zmatku.

Marta má starosti. Toto řecké slovo označuje vnější rozruch. Její služba pro Ježíše je „medvědí službou“ pro ni samu. Výsledkem je, že její vztah ke Kristu trpí. Měla sedět u Ježíšových nohou a těšit se z jeho blízkosti, a místo toho mu vytýká: „Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ (L 10,40-41)

Jak se vyhnout této pasti, kdy nás svatá práce odvádí od Krista? Proč našemu vzájemnému vztahu nesmí stát nic v cestě?

Přehled dne: 1) Služba – možná brzda vztahu s Kristem
2) Marie a Marta

DOPORUČENÉ STUDIUM

Další hrozba, která ničí službu, je soutěživost. Tak snadno sklouzneme k porovnávání svých výkonů s druhými a s poměřováním se vzájemně. Přemýšlejte nad následujícími biblickými pasážemi, které mluví o soutěživosti: L 9,49-50; 1 K 1,11-13. Co nás učí Ježíš a co Pavel?

Poznámka: Ježíšova slova v Mt 25,31-46 naznačují, že služba je důležitým ukazatelem naší víry. Přirovnání k ovcím a kozlům říká, že kdo neslouží, zahyne. Jak tomu rozumět v kontextu spasení milostí skrze víru? Je služba podmínkou spasení? Je správné říci, že musíme nakrmit hladové, napojit žíznivé a obléci nahé, abychom vstoupili do Božího království?

Diskusní otázky:

- 1) Žena, která má zájem o křesťanství, vám řekne, že by se ráda zapojila do služby, ale už tak má příliš nabitý program. Co byste na to odpověděli?
- 2) Co můžete udělat jako třída, abyste projevili, že mezi vámi vládne duch služby a pokory?
- 3) Jak se vyhnout nebezpečnému dojmu, že naše dobré činy nám mohou zasloužit spásu?
- 4) Jaký současný příklad služby je pro vás inspirativní a proč?

Tento týden se modlíme za výrobu zdravé výživy De-Vau-Ge.

KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ!

Biblické texty na tento týden: J 14,1-3; Sk 1,9-11; Mt 24,23-51; 7,21-29; Fp 2,9-11; Zj 20,7-9

Verš k zapamatování

„A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě ... Na pláští a na boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.“ Zj 19,11.16

Myšlenka týdne

Náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus se vrátí v slávě, aby shromáždil vykoupené a přivedl je do svého království. Ti, kdo prožívali ve svém životě jeho přítomnost, ho s radostí přijmou.

ZE VŠECH ZASLÍBENÍ, která nám Ježíš dal, je největším slibem slib jeho návratu a naší záchrany. Máme naději na příchod Mesiáše, Ježíše Krista, který usmířil nebesa se zemí. Vytvořil cestu pro svůj návrat, návrat Krále králů a Pána pánů. Tehdy se usmíření projeví ve své plnosti. To je naděje pro každého, v jehož srdci přebývá Kristus a v jehož životě se tato Ježíšova blízkost projevuje. Naopak lidé, kteří Ježíše odmítli, budou – bez ohledu na své vyznání – Kristův návrat vnímat jako smutnou a děsivou událost. Rozhodněme se pro Krista právě teď!

JISTOTA KRISTOVA NÁVRATU (J 14,1-3; SK 1,9-11)

Ti, kdo věří v Ježíše Krista, jsou lidmi naděje. V srdci očekáváme „blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista“ (Tt 2,13). Tady neplatí, že „přání je otcem myšlenky“. Naše naděje je založena na věrnosti Hospodina, který jistě splní, co slíbil.

Co vlastně Ježíš slíbil svým následovníkům ohledně svého návratu? J 14,1-3

Důvěřujeme Ježíšovu slovu: „Já se vrátím.“ Doslovně snad lépe: „Já se vracím.“ Sloveso přicházet je v přítomném čase, který popisuje budoucí děj. Smysl této gramatické konstrukce tkví ve vyjádření jistoty budoucího. Ježíš nás ujišťuje, že jeho příchod je tak jistý jako to, co se děje v přítomnosti.

Jak potvrdili dva andělé Ježíšův slib? Sk 1,9-11

Pro adventisty sedmého dne byla myšlenka Ježíšova návratu na zemi vždy drahá. Samotné naše jméno – adventisté – vyjadřuje naši víru, že ten, kdo přišel jako dítě v betlémském chlévě, přijde znovu jako Král králů a Pán pánů. Generace křesťanů očekávaly Kristovo zjevení a zatím k němu nedošlo. Jeho slib však stále platí. „Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. Den Páně přijde...“ (2 Pt 3,9-10). Apoštol Pavel také podtrhuje nepochybnost Ježíšova příchodu: „...sám Pán sestoupí z nebe...“ (1 Te 4,16). Druhý příchod není jen zbožné přání. Je to reálná naděje.

Cítíte obavy, strach, malomyslnost? S modlitbou přečtete J 14,1-3 a vložte na vhodná místa své jméno. Ježíš promlouvá k vám, tato slova jsou pro vás. Nacházejte v nich naději?

Přehled dne: 1) Ježíšův slib návratu
2) Potvrzení Ježíšova slibu

JAKÝ BUDE JEŽÍŠŮV NÁVRAT? (MT 24)

Ježíš nejen potvrzuje, že se vrátí, ale dává nám vědět, jak bude jeho příchod vypadat. Již včera jsme si řkali, že se jedná o skutečný příchod, a ne o symbol. Ježíš řekl: Já se vrátím. Je třeba odmítnout jakékoli spiritualizující výklady o příchodu Krista do srdcí věřících. Ježíš přebývá v našem srdci (viz Ef 3,17), ale druhý příchod ve slávě bude něco úplně jiného.

Jak popisují Ježíšův návrat tyto verše?

Mt 24,23-26 _____

Mt 24,27 _____

Mt 24,30 _____

Mt 24,31 _____

Druhý příchod nebude tajný. Bude dramatický, zjevný a slyšitelný. Ve stejné chvíli se také odehraje vzkříšení z mrtvých. Ježíš jej potvrdil slovy: „Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den.“ J 6,40.

Prostudujte si Pavlův popis druhého příchodu (1 Te 4,16-17). Proč by bylo obtížné jej zfalšovat? Proč tolik lidí v minulosti sedlo na lep falešným mesiášům, když máme tak jasný popis druhého příchodu?

Pavel souzní s Kristovým učením ohledně parúsie (příchodu). Bude osobní: sám Ježíš sestoupí z nebes. Bude dramatický: ozve se polnice a hlas Páně. Bude ho doprovázet vzkříšení: mrtví v Kristu vstanou první. Vykoupení se shromáždí, aby přivítali Pána.

Na základě dnes čtených biblických veršů zkuste vlastními slovy popsat Ježíšův návrat. Přečtěte svá slova ve třídě. V čem se navzájem shodujete a v čem se lišíte?

Přehled dne: 1) Charakteristika druhého příchodu – Matouš
2) Charakteristika druhého příchodu – Pavel

ČAS DRUHÉHO PŘÍCHODU (ZJ 22,20)

Před 1900 lety citoval apoštol Jan Ježíšova slova v knize Zjevení: „Jistě přijdu brzy.“ (Zj 22,20) Od té doby s těmito slovy křesťané zápasí. Z naší perspektivy se ono „brzy“ tak rychlé nezdá. Víme, že Bůh není vázán časem jako my smrtelníci. Petr nám připomíná, že „jeden den je u Pána jako tisíc let“ a „tisíc let jako jeden den“ (2 Pt 3,8).

Přemýšlejte nad Petrovými slovy. Před jakou chybou nás varují?

Z hlediska věčnosti přichází Ježíš Kristus rychle. Přesto se tak často připojujeme ke křiku duší před oltářem: „Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?“ (Zj 6,10)

Přečtěte si podobenství v Mt 24,45-51. Zkuste vlastními slovy postihnout poselství příběhu. Proč je zvláště pro adventisty aktuální?

V církvi probíhá již delší dobu debata o zpoždění. Je druhý příchod opožděn? Pokud ano, proč? Pokud ne, proč ještě nenastal? Těžko se asi dobereme jednoznačných odpovědí, a i přesto musíme být stále připraveni.

Jak byste odpověděli na otázku: „Co znamená být připraven na druhý příchod?“ Kdyby se Ježíš objevil dnes, byli byste připraveni?

Přehled dne: 1) Kdy nastane příchod? Brzy.
2) Není příchod opožděn?

DŮSLEDKY JEŽÍŠOVA PŘÍCHODU (MT 7,21-23)

Slavný návrat Ježíše Krista bude mít pro obyvatele Země dvojí dopad. Pro ty, kdo odmítli žít v Ježíšově přítomnosti, se bude jednat o chvíle hrůzy. Dokonce mnozí, kteří vyznávali Krista, ale nenechali ho vládnout svým životům, budou muset čelit soudu.

Přečtěte si ve světle celého čtvrtletí tato slova: „Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘“ (Mt 7,21-23) Jak tyto verše zachycují odplatu pro ty, kdo říkají Ježíši Pane, ale jako Pána ho nepřijali? V čem spočívá rozdíl mezi oběma skupinami?

Ježíš tady nepřipouští omyl: vyznání víry v něj nelze oddělit od života poslušnosti. Ježíš spojuje poslušnost s navázáním spásného vztahu k němu. Říká: „Nikdy jsem vás neznal.“ Tuto větu uslyší lidé, kteří ho vyznávali, a dokonce činili mocné skutky v jeho jménu, a přece se nikdy opravdu nepodřídili jeho vůli. Je to nejsilnější prohlášení Kristovo o prázdnotě a bezcennosti toho, když se někdo křesťanem jen nazývá. Skutečný křesťan žije život křesťana a snaží se naplňovat vůli nebeského Otce. Jinak je jeho víra jen prach.

Prostudujte si podobenství, které po těchto slovech následuje (Mt 7,24-29). Jak souvisí s Ježíšovými slovy ve verších 21-23?

Přehled dne: 1) Význam příchodu
2) Dvě skupiny lidí

KOSMICKÉ VYZNÁNÍ (EF 1,7)

Křesťané spojují vyznání víry v Krista s životem poslušnosti. Ta nezajišťuje spásu, ale vyvěrá z opravdové víry v Boha, který je vykoupil svou krví.

Čtěte Ef 1,7; Ko 14 a Žd 9,12. Co tyto verše říkají o tom, jak jsme vykoupeni?

Přesto budou Krista vyznávat nejen oni. Podle Pavla se blíží doba, kdy se před ním skloní každé koleno a každý jazyk vyzná, že Ježíš je Pán.

Přečtěte si Fp 2,9-11. O čem Pavel mluví?

„Při svém prvním příchodu byl Kristus lidmi odmítnut a odvrhnut, přivlečen jako zločinec před prokurátora Piláta a obviněn z rouhání. Byl mučen a ukřižován. Hřeby byly zatlučeny do jeho rukou i nohou ... Při druhém příchodu tomu bude jinak. Všichni ho uznají jako Krále slávy. Před Ježíšovým jménem se skloní každé koleno a každý jazyk vyzná, že On je Pán ke slávě Otce. Andělé ho budou uctívat. Jeho nepřátelé uvidí, jakou chybu udělali, a každý jazyk vyzná jeho božství.“ (Ellen Whiteová, „With Power and Great Glory“, Signs of the Times, 19. dubna 1905)

Pro svévolníky to však nebude spásné vyznání, ale pouhé uznání nepopíratelného faktu. Nebude jej doprovázet změna srdce, žádné pokání. Naopak, podle Zj 20,7-9 budou lidé dále pokračovat ve své vzpouře. Na druhé straně jsou lidé, kteří také hřeší a jsou nedokonalí, kteří nemohou nabídnout spravedlnost sami ze sebe, uvěřili však v Ježíše Krista jako Pána. Pozvali jej do svého života a to se projeví i navenek. V nebi budeme pokračovat v uctívání Hospodina, které jsme vyjadřovali zde na Zemi. Pokud naše láska a služba přetrvávají uprostřed zmatků, bolestí a hříchu, v nebi ještě vzroste a zesílí. Nebe bude zkrátka pokračování života služby, jaký jsme vedli zde na Zemi. Jediné, co bude chybět, je hřích, nemoci, ďábel a zlo. Toto vítězství pro nás vydobyl Ježíš. Jeho plody můžeme částečně ochutnávat již dnes.

Přehled dne:

- 1) Každý se skloní před Kristem
- 2) Pro jedny to bude pozdě
- 3) Nyní je čas se před Ním sklonit

DOPORUČENÉ STUDIUM

Přečtěte si poslední čtyři kapitoly knihy Zjevení.

Vydělte si čas a rozjímejte nad následující úchvatnou scénou: „A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromoví života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, budou hledět na jeho tvář a na čele ponosou jeho jméno. Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků.“ Zj 22,1-5

To je pozhnaná naděje. Ježíš se brzy vrátí jako Pán pánů a Král králů. Stvoří nové nebe a novou zemi a my s ním budeme vládnout navěky. Amen, pravíme, přijď, Pane Ježíši!

Diskusní otázky:

1. Jako třída srovnajte své poznámky ohledně popisu Ježíšova návratu z pondělní části.
2. Jak byste odpověděli na tuto námitku: „Už když jsem byl kluk, říkali, že Kristus brzy přijde. To už je dávno. Tak na mne nezkoušejte tohle ‚brzy‘!“?
3. Mluvte ve třídě o tom, jaký bude váš život na nové zemi. V čem se bude nejvíce lišit od toho dnešního?
4. Jaký je rozdíl mezi tím, když Ježíše vyznáváme ústy, a tím, když ho skutečně přijmeme do srdce?

Tento týden se modlíme za nemocnici Waldfriede v Německu.

POUŽITÉ ZKRATKY

ČEP Český ekumenický překlad RH Časopis „Review and Herald“
 PBK Překlad Bible kralické BC The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1.-9.

ZKRATKY BIBLICKÝCH KNIH – PODLE ČEP

Starý zákon:	2 Pa Druhá Paralipomenon	Na Nahá Abk Abakuk	Fp Filipským
Gn První Mojžíšova (Genesis)	Ezd Ezdráš Neh Nehemjáš	Sf Sofonjáš Ag Ageus	Ko Koloským
Ex Druhá Mojžíšova (Exodus)	Est Ester Jb Jób	Za Zacharjáš Mal Malachiáš	1 Te První list Tesalonickým
Lv Třetí Mojžíšova (Leviticus)	Ž Žalmy PŘ Přísloví		2 Te Druhý list Tesalonickým
Nu Čtvrtá Mojžíšova (Numeri)	Kaz Kazatel Pís Píseň písní	Nový zákon: Mt Matouš	1 Tm První list Timoteovi
Dt Pátá Mojžíšova (Deuteronomium)	Iz Izajáš Jr Jeremjáš	Mk Marek L Lukáš	2 Tm Druhý list Timoteovi
Joz Jozue	PI Pláč Ez Ezechiel	J Jan Sk Skutky apoštolů	Tt Titovi
Sd Soudců	Da Daniel	Ř Římanům	Fm Filemonovi
Rt Rúť	Oz Ozeáš	1 K První list Korintským	Žd Židům
1 S První Samuelova	Jl Jól Am Ámos	2 K Druhý list Korintským	Jk List Jakubův
2 S Druhá Samuelova	Abd Abdijáš Jon Jonáš	Ga Galatským	1 Pt První list Petrův
1 Kr První Královská	Mi Micheáš	Ef Efezským	2 Pt Druhý list Petrův
2 Kr Druhá Královská			1 J První list Janův
1 Pa První Paralipomenon			2 J Druhý list Janův
			3 J Třetí list Janův
			Ju List Judův
			Zj Zjevení Janovo

DÍLA E. G. WHITEOVÉ

AA The Acts of the Apostles –
 SA Skutky apoštolů (1969)
 The Adventist Home
 COL Christ's Object Lessons –
 KP Kristova podobenství
 Confrontation
 Counsels on Health
 DA The Desire of Ages –
 TV Touha věků (2002)
 Education
 In Heavenly Places

Messages to Young People
 Mind, Character and Personality
 Ministry of Healing
 PP Patriarchs and Prophets –
 Patriarchové a proroci (1969),
 Sketches From the Life of Paul
 Sons and Daughters of God
 SC Steps to Christ –
 Cesta ke Kristu (1990)
 Testimonies for the Church, sv. 1,
 6, 7

SBÍRKY VE 3. ČTVRTLETÍ 2005

Každou sobotu máme ve sborech dvě sbírky. První je určena na misijní projekty naší církve ve světě, dále na zajištění misijních akcí mládeže, AWR, ADRA, a také pro práci ve velkých městech v naší unii. Druhá sbírka je určena pro sborové potřeby.

Dary z misijních sbírek ve 3. čtvrtletí 2005 jsou určeny pro finanční zajištění celosvětových misijních plánů. Mezi těmito sbírkami je v dubnu jedna určena na evangelizační práci ve velkých městech, v květnu na humanitární organizaci ADRA a v červnu na misijní práci v naší divizi.

Na odvodech z misijních sbírek pro mezinárodní projekty se jednotlivá sdružení podílejí v roce 2005 takto:

České a Moravskoslezské sdružení 70 % misijních darů

Slovenské sdružení 50 % misijních darů

Zbylé prostředky zůstávají sdružením na financování jejich misijních projektů.

Dary 13. soboty jsou používány na plánované projekty církve v jednotlivých oblastech světa. Ve 3. čtvrtletí 2005 jsou finanční prostředky z této sbírky určeny pro Jiho-Asijskou divizi. Toto oddělení Generální konference tvoří tyto země: Indie, Nepál, Bhútán, Maledivy. V roce 2005 všechna sdružení na tento účel odvádějí 45 %. Ostatní prostředky jsou určeny na stavební projekty Slovenského sdružení.

ZÁPADY SLUNCE

červenec	
den	hodina
1. 7.	21. 14
8. 7.	21. 11
15. 7.	21. 06
22. 7.	20. 58
29. 7.	20. 49

srpen	
den	hodina
5. 8.	20. 38
12. 8.	20. 25
19. 8.	20. 12
26. 8.	19. 58

září	
den	hodina
2. 9.	19. 43
9. 9.	19. 28
16. 9.	19. 13
23. 9.	18. 57